Do Vũ Văn Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-71) Đăng tải Chiêu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

VÕ-NG.-GIÁP CHUẨN BỊ TRẬN QUYẾT ĐỊNH

HÔM NAY 6 TRANG SỐ ĐẶC-BIỆT CUỐI TUẦN 5 đồng

ĐƯỚC NHÀ NAM

Năm thứ nhì — Số 191 CHÚA NHỰT 17, THỨ HAI 18-8-69 6 tr. 5đ. Chủ-nhiệm: TRẦN-TẤN-QUỐC
Trụ sở: 4, Nguyễn-văn-Thinh — SAIGON Ngày 5-6 tháng Bảy (Bủ) Kỷ-Dậu Điện-thoại 20.857 — Hộp thơ 504

PHIẾU DỰ THI
nơi trang 8 và chỉ còn đăng ở ngày nửa
Nhất: 10.000đ — Nhì: 5.000đ — Ba: 2.000đ và 17 giải khác

TRONG SỐ NÀY
KỊCH TRƯỜNG
● Bài của X.X.
Bài học không gian
● Một truyện ngắn hay:
« HOA SAO » TRUYỆN CHỌN LỌC SỐ THỨ TỰ 13
✱ XÃ THUYẾT của TRẦN TẤN QUỐC

TÂN NÔI-CÁC THÀNH LẬP ?

Ô. Kissinger trong sứ mạng du thuyết ở Ba-Lê

MONG PHÁP ĐỪNG GÂY TRỞ LỰC trong vấn đề VN

và Mỹ gián tiếp nhờ Pháp nói nhân với Hànội..

Trong chuyến viếng thăm 6 quốc gia Á châu (Phi Luật Tân, Indonésia, Thái Lan, VNCH, Ấn độ và Hồi quốc) và nước cộng sản đồng Âu Lỗ ma ni của Tổng Thống Nixon hôm rồi, chúng ta được biết, trước khi lên đường trở về Hoa thanh Đốn, Tổng Thống Nixon đặc phái ô. Kissinger, cố vấn đặc biệt sang Balê tiếp xúc với các nhà lãnh đạo Pháp. Sau những tin tức hằng ngày, tuần báo chánh trị « Pháp l' Express » có viết bài tiết lộ sứ mạng của ông Kissinger tại Balê như sau:

Vấn đề Việtnam

Ông Kissinger, cố vấn đặc biệt của Tổng thống Nixon, đã tới Balê, sau khi ông Nixon viếng thăm 6 quốc gia Á châu và Lỗ Ma Ni, như chúng ta đã biết.

Ngoài các vấn đề liên hệ tới Âu Châu mà ông thảo luận với các nhà đương cuộc Pháp, câu vấn đề Việt Nam được đưa ra cứu xét. Ông Kissinger đã trình bày lập trường Huê Kỳ đối với vấn đề này mà báo « L'Express » thâu lượm được tin tức như sau:

Gián tiếp nhờ Pháp nhân với phe bên kia

Vì vấn đề VN, ông Kissinger không làm cho T. thống Pháp bất

Xem tiếp M trang 6

12 giờ trưa 16-8

Tòng Thông tiếp Thủ Tướng

và một phiên họp tiếp theo có Phó Tổng thống tham dự

SAIGON (16-8).— Tiếp theo tin ĐNN loan tin số này, Tổng thống Nguyễn văn Thiệu sáng hôm nay đã tiếp kiến 6 lãnh tụ trong mặt trận QGDCXH tại Dinh Độc Lập để

Xem tiếp N trang 6

Cuối tháng này, T.T Nixon sẽ loan báo Quyết định thay quân thêm ở Nam Việt Nam

Ngũ Giác Đài cho chiến cuộc hiện nay không ảnh hưởng đến chương trình thay quân, nhưng Toà Bạch Ốc lại nói... có ảnh hưởng!

HOA THANH ĐỐN (AP).— Các giới chức Ngũ giác đài chẳng tỏ rằng sự bột khởi hoạt động quân sự của Cộng quân ở miền Nam không có ảnh hưởng đến viễn ảnh những cuộc thay thế quân khác ở miền Nam.

Sự việc lượng này được nêu ra trong lúc TT Nixon đang họp cùng Hội đồng An ninh quốc gia tại San Clemente hôm thứ năm.

Các nguồn tin quân sự cho biết

Xem tiếp U trang 6

Ba vị Tổng trưởng được giữ lại:
Đ.T Tr. thiện Khiêm (Nội Vụ)
G.s. Ng-ngọc-An (Chiêu Hồi)
Ô. Ng-văn-Vàng (XDNT)

Có thể công bố thành phần tân nội các vào chiều chúa nhựt 17-8

NẾU VÀO GIỜ CHỐT KHÔNG CÓ GÌ TRỞ NGẠI

SAIGON 16-8 (ĐNN).— Một nhân vật cao cấp Phủ Tổng Thống vừa tiết lộ, thành phần nội các mới đã hoàn thành vào sáng nay, và nếu không có trở ngại vào phút chót, danh sách nầy sẽ được công bố vào chiều mai, chủ nhựt 17-8-69.

Nhân vật trên xác nhận sáng Thủ tướng Trần văn Hương vẫn giữ chức Thủ Tướng CP, để lãnh đạo nội các mới. Và ư i ác cái tổ chỉ còn giữ lại 3 vị Tổng trưởng của 3 Bộ như: Đại Tướng Trần Thiện Khiêm: Bộ Nội vụ: GS Ng-ngọc-An Bộ Chiêu hồi 3 — Ông Nguyễn văn Vàng bộ Xây dựng nông Thôn. Nhân vật nầy cũng cho biết thêm là thành phần nội các cải tổ sẽ được giữ kín đến phút chót.

Tổng Thống tiếp xúc Hội đồng Chủ tịch Mặt Trận 6 đảng

Cũng sáng nay, NS Ng văn Ngải,

Xem tiếp H trang 6

Quân đội VNCH và các lực lượng Đồng Minh

SẴN SÀNG ĐỐI PHÓ

âm mưu tấn công của CQ nay mai

BIÊN HOÀ

Máy bay đâm vào... xe buýt

4 người chết và 9 người bị thương

SAIGON 16-8.— Một phi cơ Hoa kỳ đâm qua đã rơi trúng một xe buýt dân sự gây cho bốn người tử thương g và chín người khác bị thương tại Biên Hòa.

Tai nạn xảy ra lúc 21 giờ 17 đêm

Xem tiếp Đ trang 6

GIAO TRANH TIẾP DIỄN ở Tây Ninh và Lộc Ninh

Saigon lại bị pháo kích chỉ làm bị thương 1 Cảnh Sát viên

SAIGON (UPI-AP).— Ngày thứ năm trong đợt tấn công mới, CS cố giữ nguyên cường độ bình thường của các chiến trận trên bộ đồng thời cũng pháo kích cầm chừng nhằm vào các thị trấn, cơ sở và vị trí quân sự của VNCH và đồng minh trên toàn lãnh thổ.

Tuần lễ quân nhân VNCH và đồng minh đều được đặt trong tình trạng sẵn sàng để đối phó với bất cứ âm mưu nào của CS có thể sẽ bùng nổ vào ngày thứ ba 19-8 tới là ngày CS kỷ niệm cuộc cướp chính quyền của họ vào năm 1945.

Saigon bị pháo kích

Điểm đáng chú trong số 45 cuộc pháo kích mà CS thực hiện trong đêm thứ 9 rạng sáng thứ bảy là CS đã cố bắn Saigon lần thứ ahi trong vòng tuần lễ nầy.

Hai hỏa tiễn, có lẽ là loại 122 ly đã rơi vào phạm vi thủ đô hồi 2 giờ sáng thứ bảy. 1 trái nổ dưới sông S ígon khi sự gây thiệt hại gì cho trái thứ nhì rơi đúng 1 bài sinh ở cách 9 km ở phía nam

Cùng trong thời gian đó, CS đã bắn 11 đạn 20 hỏa tiễn 107 ly vào Bộ Tư Lịnh sư đoàn 1 Hoaky ở Lai khê (Binh dương) chưng không gây tổn thất quan trọng nào cho căn cứ nầy.

B 52 thả hơn 800 tấn bom trong 1 đêm

Để đối lại các cuộc p ao kích

Xem tiếp S trang 6

Đường

Cả chục tấn cất giấu đã bị khám phá

SAIGON 16-8.— Mấ số lớn đường lên đến hành chục tấn cất giấu tại các tiệm buôn thuộc khu vực quận V và VI Đô thành đã bị Ủy ban kiểm soát của Cảnh Sát bắt và hiện đang lập biên bản giải tòa hy lý.

Người tin thông thạo cho biết trong đêm qua Cảnh sát Đô Thành đã phối hợp với lực lượng an ninh, Biệt Khu Thủ Đô mở cuộc tảo thanh kiểm soát các tiệm buôn tích trữ gầu cơ đường tại Đ. Thành Saigon.

Hiện tại Ủy ban kiểm soát nói trên sẽ cho tiếp tục mở cuộc kiểm soát nói trên để phát hiện đường nơi đâu cơ bán đường quá giá tại Đô Thành.

Giá bán lẻ chính thức do Chính phủ ấn định khoảng 40đ một ký là đường đã bị các con buôn đầu cơ tích trữ gây tình trạng khan hiếm đem bán 80đ, 90đ, một ký lô.

Xem trang 6
NHIỀU TIN QUAN TRỌNG

Khủng hoảng nội-các và

VẤN-ĐỀ TRÁCH NHIỆM

của TRẦN TẤN QUỐC

Theo dõi chánh tình nước nhà qua vụ cải tổ nội các, người ta đã thấy bao nhiêu rối rắm khó dàn xếp ổn thỏa, chỉ vì nọn bè phái ngày thêm trầm trọng. Những thanh vọng chánh quyền của cá nhân đến phe phái đều bộc lộ, nhằm thắng vào chiếc ghế Thủ tướng chánh phủ. Do đó, ô. Trần văn Hương được đưa ra làm đích, để được ủng hộ hoặc bị đả đảo. Phe chống đối, đòi hỏi Thủ tướng Hương rút lui, dường như đã cầu kết nhau dưới sự điều khiển của I nhục trưởng vô hình, dùng uy thế chánh trị mà luân phiên khuấy động dư luận, hầu tạo áp lực với Tổng thống và một khác cố tính phá hoại uy tín của « ông già gân » để người bị chỉ trích không còn đủ sức chịu đựng rồi... rút lui vì chán nản.

Với mưu mô tầm thường và thủ đoạn vụn vặt đó, nếu tình trạng khủng hoảng nội các còn kéo dài, người ta sẽ còn được chứng kiến nhiều trò múa máy quay cuồng khác...

Trước con giông tố chánh trị có phần giả tạo, người ta đặc biệt chú ý thái độ của Thủ tướng Trần văn Hương trong việc đi hay ở. Thước sau, ông vẫn nói: «Việc tôi còn ở lại hay phải ra đi là do quyết định của Tổng Thống». Với thái độ khẳng định nầy, Thủ tướng Hương đã nhiều lần cực lực đính chánh tin ông từ chức. Mà tin tức nầy là do phe chống đối tung ra có dụng ý rõ rệt.

Như vậy, «vấn đề Thủ tướng Trần văn Hương» hoàn toàn do quyết định của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu.

Người ta còn nhớ 14 tháng trước xem như một hôm nào, chính Tổng Thống hoặc đích thân hoặc nhờ người đại diện đến tiếp xúc với giáo sư Trần văn Hương tại tư thất của ông để quyết định vấn đề trách nhiệm của ái phủ, để phá vỡ mộng ăn sổi quy điền đã được ông Hương hơn một lần tỏ bày trước dư luận, và sau cùng triệu thỉnh người sĩ phu miền Nam nổi danh liêm chính ấy đứng ra lập tân nội các. Chỉ nhờ lại kỷ niệm tốt đẹp đó, xét cả tình cảm con người quốc gia và nghĩ đến cái đạo xử thế của người quân tử, cũng đủ thấy Tổng Thống Ng. văn Thiệu có phần nào bối rối trong lâm tư.

Ai cũng nói được rằng, khi quyền lợi quốc gia được đặt thành vấn đề thì những tình cảm cá nhân phải đẹp qua bên. Tuy nhiên, đối với người quốc gia nhiều tình cảm, làm cho đáng lẽ nái cũng phải chịu mất một thời gian hầu làm lắng dịu cái lòng bức rứt...

Trở lại thái độ của Thủ tướng Hương, là «không từ chức mà chỉ tùy quyết định của Tổng Thống», người ta nhận thấy đó là thái độ của một người lãnh đạo không hề bị mặc cảm nào chi phối. Vả lại, sự từ chức của một vị Thủ tướng luôn luôn được dư luận hiểu là bất lực trước tình thế, hoặc tột lỗi đối với quốc dân và được hiểu cách khác nữa, là trốn tránh nhiệm giáo dưỡng, là đào ngũ.

Thủ tướng Trần văn Hương tự xem mình không vướng lấy một tội tình nào ở cũng không chịu mang tiếng đào ngũ trước lịch sử. Cái chánh quyền mà Thủ tướng Trần văn Hương chịu trách nhiệm thực thi trong hơn một năm qua, chưa đáng gọi là «một thứ tột ác cần thiết» như cách mạng gia lừng danh Thomas Paine đã quan niệm chung về chánh quyền trong một xã hội đang tổ chức hoàn hảo (« Dù trong một thế tốt đẹp nhứt, chánh quyền cũng chỉ là... một thứ tội ác cần thiết» Thomas Paine 1737-1809).

(Xem tiếp trang 6)

BẮC - VIỆT TRONG 12 THÁNG TỚI: 1 thời kỳ quan trọng

VÕ-NGUYÊN-GIÁP CHUẨN BỊ CUỘC TẤN CÔNG MỚI

và đang vận động dân chúng miền Bắc từ quận một

LTS.— Ký giả W. L. Ryan, thông tin viên đặc biệt của hãng thông tấn AP vừa viết một bài phân tích về các mục tiêu của Hànội như sau:

Chế độ Hà-nội năm thời gian 45 tới nhu là một trong những thời kỳ quan trọng nhất trong ba mươi năm chiến tranh vừa qua.

Hà-nội chứng tỏ là họ sẽ cố đạt được trong vòng 12 tháng tới một cái gì có thể tượng trưng như là một sự thắng lợi để chứng minh với dân chúng họ lý do của những năm dài giao khổ, thiếu thốn và đổ máu.

Sự đột khởi các hoạt động quân sự ở miền Nam VN sau 8 tuần lễ lắng dịu, có thể là sự khởi đầu cho

Xem tiếp D trang 6

Trong tuần lễ từ 6 đến 13-8-69

Mỹ tổn thất 7 phi cơ và 23 trực thăng

SAIGON 15-8 (AFP).— Hôm thứ sáu bị tịnh Mỹ ở Saigon cho hay trong tuần lễ VC phát động

Xem tiếp J trang 6

HÒA THIÊU THEO LỐI VIỆTNAM HAY LÀ

1 THIẾU NỮ Á-CHÂU bị đốt cháy ở Úc!

Nơi cố nạn nhân (lối 20 tuổi) có đeo 1 sợi dây chuyền gắn tượng Phật PHẢI CHẲNG 1 NỮ SINH VIÊN VN ?

MELBOURNE (Reuter).— Thi hài một thiếu nữ gốc Á Châu bị đốt cháy đen đã được tìm thấy trên một hành lang gần viện đại học Melbourne vào hôm thứ Sáu.

Tin tức Cảnh sát thì thì thì trên để lại «nhiều dấu hiệu của một thế thức hỏa thiêu Việt Nam».

Ông Jack Ford, trưởng ban điều tra cảnh sát cho biết tại nạn này được xem như một vụ tự vẫn « vì không có dấu vết nào đáng nghi ngờ cả».

Ông Ford cho biết cuộc điều tra viên đoàn đang thiếu nữ xấu số

Xem tiếp Q trang 6

ĐẶC BIỆT của ĐƯỚC NHÀ NAM

NẾU MAI NÀY... NGƯNG CHIẾN (8)

CÁN BỘ NGHIỆP ĐOÀN LÀ VẤN-ĐỀ SỐ 1

Ô. Chủ tịch Trần-quốc-Bửu ngỏ ý phiền những chuyện viên thảo kế hoạch kinh-tế hậu chiến lại không hỏi qua ý kiến của công nhân và nông dân!

của Bbdpv NGUYỄN QUÂN

BÀI VIII — Qua cuộc phỏng vấn của chúng tôi, trong bài hôm qua, quý bạn đã được biết qua ý kiến của ô. Trần quốc Bửu, Chủ tịch Tổng Liên Đoàn Lao công V.N, một tổ chức lao động kỳ cựu và lớn mạnh nhất nước. Theo ông Bửu, vấn đề «chuyện hướng nghề nghiệp» là quan trọng nhứt đối với công nhân sau ngày ngưng chiến. (Xem lại bài hôm qua).

Để tiếp tục nghe ý-kiến của ông chủ tịch T.L.Đ.L.C. chúng tôi đặt thêm vài câu hỏi khác.

HỎI 3: Hiện nay có thể nói Tổng Liên Đoàn Lao Công Việt Nam là tổ chức lo lắng nhiều nhất cho đời sống của giới công nhân thực thuận. Vì vậy, xin ông Chủ tịch cui lòng cho biết là Tổng Liên Đoàn có dự liệu những chương trình hoạt động nhằm giúp đỡ anh em công nhân các nghành trong thời hậu chiến không? Nếu có, xin cho biết đại cương và dự định nầy?

(Xem tiếp trang 2)

MỖI TUẦN
Đuốc Nhà Nam nghỉ một số
Sau khi phát hành số báo nầy ĐUỐC NHÀ NAM nghỉ 1 số. Số tới sẽ phát hành sáng Thứ Ba 19-8-69
Vì mỗi tuần, ĐNN sẽ xuất bản 55 Đặc Biệt 6 trang 5 đồng, phát hành mỗi sáng Chúa Nhựt

Vụ 6 tay gián điệp BV ở Lào ĐƯỢC PHI-CƠ U.H.Q.T chở về Hànội, nhưng...

sau 1 giờ rưỡi bay lại... trở về Vạn tượng vì phi cơ không được phép hạ cánh xuống phi trường Bắc Việt

VẠN TƯỢNG (AP).— Hôm thứ sáu 5 điệp viên Bắc Việt đã được Cảnh Sát Lào đưa tới tận phi cơ Ủy hội

(Xem tiếp R trang 6)

TRƯNG CẦU Ý KIẾN BẠN ĐỌC

Ngày 11-7-69 Tổng Thống VNCH Nguyễn văn Thiệu công bố sáng kiến hòa bình gồm 6 điểm liên hệ đến cuộc bầu cử tại Nam V.N, tóm tắt như sau:

✱ *Chấp nhận cho Đại diện MTGPMN tham gia cuộc bầu cử miễn họ từ bỏ bạo động và cam đoan công nhận kết quả bầu cử* ✱ *Đại diện MTGPMN được tham gia Ủy ban Bầu cử (lập Danh sách ứng cử viên, quy định thể thức ngăn động đồng Bầu, quan sát việc bỏ phiếu và kiểm phiếu)* ✱ *Cam kết sẽ không có trả thù, kỳ thị sau kết quả bầu cử* ✱ *Một tổ chức quốc tế có nhiệm vụ quan sát và bảo đảm cho cuộc bầu cử tự do.* ✱ *Chánh Phủ Việt Nam Cộng Hòa sẵn sàng thảo luận sớt phe bên kia về lịch trình và phương thức bầu cử.*

Vậy, riêng bạn nghĩ sao? ĐƯỚC NHÀ NAM sẵn sàng tiếp nhận bài của bạn đề đăng lải dưới mục nầy, B.N.N.

«Từ bỏ bạo động» và «bỏ vũ khí»

Ý-kiến của HỒNG-VŨ-BÌNH (Saigon)

Khi đưa ra đề nghị 6 điểm, Tổng Thống Thiệu đã có một quyết định sáng suốt tương trưng cho một lập trường ôn hòa, mềm dẻo mà không khiếp nhược. Tổng Thống Thiệu đã đi đúng con đường của quốc dân, con đường HÒA GIẢI DÂN TỘC. Lập trường của Tổng Thống luôn luôn uyển chuyển, đi sát với thực tế, dư luận trong nước và thế giới. Những ai giữ nếu mà còn mơ tưởng đến việc dùng sức mạnh quân sự để đề bẹp đối phương thì thực là điên cuồng, thiếu thực tế, lại còn nguy hiểm ở chỗ máu xương Dân tộc thêm chảng chất, Đất nước thêm rách nát, điêu tàn.

(Xem tiếp trang 2)

ĐƯỚC NHÀ NAM của Việt-Lang-Quốc
TRƯỚC THỜI-CUỘC

Dấu hiệu gì lạ trong phiên nhóm thứ 30?

Sau mỗi phiên nhóm của cuộc Hội đàm Ba Lê, các nhà quan sát lại là không muốn tin đúng là thực 100% ý nghĩa của những lời tuyên bố cũng khá khai. Và nếu cứ cần cứ vào những gì đã được nói ra hay được thuật lại sau đó trong những cuộc họp báo của các phe liên hệ, người ta thấy các phiên họp chỉ là những cuộc cái và tiếp nhận, không có yếu tố gì mới lạ, và cũng không có triện chứng gì tỏ ra ở bàn này hay bên kia, người ta sắp sửa đi một bước nào mới.

Phiên nhóm tân thứ 30 tuần vừa qua cũng rơi vào khuôn khổ thông thường đó.

Nhưng các nhà quan sát xét kiến hiểu và cố thấy gì khác lạ không? Hay có dấu hiệu gì khiến họ có thể suy luận rằng có gì khác lạ không?

Xem tiếp W trang 6

Một chân trời mới ở miền Tây

VIỆN ĐẠI HỌC CẦN THƠ *thâu nhận Sinh viên*

Các giáo chức ở vùng 4CT được mời viếng phảo hạm HQ330

CẦN THƠ 15-8 — Ngày khai giảng niên khóa 1969-70 cho các phân khoa thuộc Viện Đại học Cần Thơ được ấn định vào ngày thứ Hai 3-11-69.

Các Sinh viên muốn ghi danh vào năm thứ nhất các phân khoa (Đại học Khoa học, Đại học Luật khoa và Khoa học Xã hội, Đại học Văn khoa) thuộc Viện Đại học Cần Thơ phải có văn bằng Tú Tài toàn phần hoặc một văn bằng tương đương được Viện nhìn nhận.

Trong một thông cáo được phổ biến ngày 9-8-69, Viện Đại học Cần Thơ cho biết đối với sinh viên mới bổ túc ghi danh gồm : đơn ghi danh, bản phiếu lý lịch sinh viên, một khai lý lịch sinh viên, một đơn chọn ngoại ngữ đầu do phòng Học vụ cấp phát, một giấy cho phép của phụ huynh (dành riêng cho sinh viên dưới 19 tuổi, tức sinh 1951 trở về sau), một phiếu sinh viên, một thẻ sinh viên (cũng do phòng Học vụ cấp phát), một bản sao văn bằng Tú Tài 2(phải đem theo bản chính để kiểm soát), một khai sinh hoặc thế tí khai sinh và chín ảnh 4x6.

Đối với sinh viên cũ, hồ sơ ghi danh chỉ cần, đơn ghi danh, một lược khai lý lịch sinh viên, một phiếu sinh viên, một thẻ sinh viên đã có phòng Học vụ cấp phát, ba ảnh 4x6 và một bản sao chứng chỉ Tú Tài toàn phần (đính cho sinh viên cũ ở lại năm thứ nhất).

Thời hạn ghi danh dành cho sinh viên cũ đã đậu khóa I kỳ thi cuối năm và sinh viên mới ngoại học, từ 25-9 đến 20-10-69, sinh viên cũ đã thi khóa hai tại các phân khoa Viện Đại học Cần Thơ, từ 20-10 đến 10-11-69.

Các sinh viên muốn ghi danh ngoại học tại các phân khoa thuộc Viện Đại học Cần Thơ (số 5 Viện Đại học Hòa Bình, Cần Thơ) trong thời gian trên. Việc sẽ không nhận ghi danh qua thư hoặc bưu điện.

Giáo chức thăm viếng giang phảo hạm HQ830

CẦN THƠ 15-8... Một nhóm giáo sư Trung học các trường công lập tại Vùng IV Chiến thuật đã viếng thăm các Giáo sư Nguyễn Thạch Khoa Trưởng Đại học Sư phạm Cần Thơ sáng 14-8 đã dùng giang phảo hạm HQ 330 của H.Q Vùng 4 Chiến thuật Sông ngày quan sát một khóa sống Hassac dài tiếp 10 cây số để thu thập một số hình ảnh và tài liệu dùng vào việc giảng huấn cho các trường kiểu mẫu tổng hợp.

Trong đó gồm các giáo sư đã được Hải quân Đại úy Hồn trưởng Nguyễn văn Ơn trình bày về lịch sử và tổng quan của Giang phảo hạm «Lôi Công» HQ 330.

Giang phảo hạm này có trọng tải trên 100 tấn với vũ khí 11 ống bắn một gồm (Vào khoảng 30 cây số) rất hữu dụng trong việc tiêu diệt địch cũng trong một thời gian ngắn hạn.

Nhóm giáo sư đã thăm viếng Giang phảo hạm HQ 330 và 14-8 cùng có 30 vị sĩ đã chấp trong trách gương huấn tại đề trường kiểu mẫu được đặt dưới khóa giảng viên thăng 11/1969.

Cho D.N.N. chứa nhựt *Truyện ngắn*

Nhân lại giả biếu bù phi mỗi truyện.

Truyện sáng tác : 1.000$

— Truyện dịch 600$

Truyện nhận được :

(Kem theo số thứ tự)

44 - Mon bien (Thanh Giang).

45 - Chiến tranh số mấy (Hương Hồ [Thanh Hải]).

46 - Gia đình và nghiệp vụ (Sông Thu).

47 - Hẹn lại kiếp sau (Song Anh Phụng).

48 - Ngày 23 tàn (Thụy Mỹ).

49 - Chiết hay vắng ? (Chu Minh Thụy).

50 - Hai bức tranh... (Thiên Hương).

52— Đu cánh của một khát vọng (Hy Vọng).

Thân đi chúc mừng
MỘT NHÓM GIÁO VIÊN.

NGUYỆN - VỌNG NHÂN - DÂN

Thắc mắc tại sao chưa gắn huy chương cho 200 giáo chức hữu công

Nhà báo nhận được của một nhóm giáo viên bức thư sau đây :

«Kính gửi ông chủ nhiệm báo Đuốc Nhà Nam

«Kính thưa ông

«Chúng tôi được tin có 200 giáo chức tạo tuy vô nghề đã nhiều năm, mỗi năm trường sở giúp cũng lớn để phát triển nền giáo dục từ thành thị đến thôn xóm hẻo lánh, bất an nhiều, được.

Ông Tổng Trưởng giáo dục Thanh tuyên Lê minh Trí tuy nghị định số 1944 GD/TN/VP ngày 18 11 68 ấn thưởng hội tình thể đến anh chị của chúng tôi. Đó những là một lẽ phải để đền ơn sau nay thầy mà phục vụ đến hết hơi, bằng cách gắn huy chương của ngành giáo dục để ấn tín phần nào uy lực sinh của mình.

«Nào ngờ đến từ ngày ông Tổng Trưởng Giáo dục và Thanh Niên ký nghị định đến nay là 9 tháng qua mà chúng tôi trong ngành chưa thấy một cái bóng hưởng ơn sau.

Chúng tôi nhiều thầy hiện vẫn đi xa anh đồng bội tình, hành chánh hội tình, y tế hội tình, thông tin hội tình, tâm lý chiến hội tình

«Xin ngành giáo dục không thấy phụ bạc hương ơn hết!

Trên 10.000 giáo chức toàn quốc, chỉ có 200 người được Bộ tình vào hàng giáo dục mà còn chưa có thay hưởng bù gì cho nhiều.

Vậy xin ông vui lòng khóa đưa con bù Giáo Dục để những người đau sau, đâu chỉ vừng đang được tình bạn thương thu nữ mặt vực các Bộ khác.

Tại vách mạch rừng

ĐỀN «VẦY CỰC NGẮN» CỦA BÀ TỪ PHỦ

Hôm qua, chẳng thể đi làm mặt phái hoàn, nghỉnh ông Tổng Giám đốc Thái lan sở cảh ông đã đàm ra mặt chẳng «mini-jupe».

Số đi chẳng tới nhỉ ông Tổng Thái lan đàm ra mặt, vì lẽ cái hiểu rằng, cả lẽ ở tại nhiều quốc gia những người lam lớn sở dụng đến cũng vẫn mẫu chạ « wa đưcc cái chộp vầy cực ngắn ấy mà sẽ lẽ ông hay không cả » mẫu chạ « wa đưcc cái chộp cực ngắn ấy mà sẽ lẽ ông hay không cả ».

Tẻ kẹa, ở ấy ngân ngại ra mặt ăn thấp đội cái đồ đó.

Và trong các lẽ, cần có cái lẽ, nếu lại cứ mặt cái đồ bộ hàn nhau, nhưng giờ cũng hơn nhau ở Hy lạp hiện nay cả bà Tỷ Phú Onassis, người đã bao hoàn nghinh Mỹ quốc, đến thích mặt vầy cực ngắn, thì cần cái đồm... đã đồn hoàn nghinh Bà Tỷ phú Onassis Kennedy mới tư sau cái vụ ông em chẳng Ted Kennedy « tẩy tiếu thậm đu » rồi lẽ sa hoạt nước mà bỏn thế nào với Lucie « Mary Jo đã sẩy ra tai nạn, mà mặt đường nhau bà chỉ đáo Kennedy » nay vẫn chẳng thích sống cược đời thái loạn.

Do đó mà gần nay, bất cứ ở đâu và lúc nào, người ta cũng được gặp bà Tỷ phú nầy, mặc cây cực ngắn, thích cần hơn mẫu bà TẨ đang du lịch Nhật bản thích mặc « Kimono » đã đi rông qua các đường phố ở Đông Kinh.

Như vậy thì chưa chắc là Tỷ lạp ông Tổng Giám đốc đám bắt chước ông Tổng Thái lan mà bèn gai cẩm... thế đó!.

Đó là không kể trường hợp mặc vầy cực ngắn của bà Onassis Kennedy cần cổ lắm chút đặc biệt mà không thể lường trước được, vì đã là trường hợp bà tu đang cổ bẩn.

Vì theo tuần báo France Dimanchen tiết lộ thì hiện bà Tỷ phú đang mang thai và theo bác sĩ Thomas Dazadia nhà danh đã bịnh phụ nữ ở Hylạp và sau bà lần thăm bàng bác sĩ Thomas qua quyết nguyên Đệ nhất phu nhân Hoa Kỳ sẽ có gan trai của Đầu năm tới.

Cần sự thiên hạ không tin, tuần báo Ấy cố đăng hẳn thư bức bình bà Tỷ phú mặc vầy cực ngắn, để cho mọi người đều có thể ngắm cái đồ bà nầy!

Phụ lão nay đã nẩy nẩt ngang».

Và mặn mà kể chuyện, tôi cứ nhìn lại, thấy thằng bạn xấu mồm đang lấy hai tay bụm mặt... cái bộ mặt bị «lẹu lẹu mồm cỏn của chẳng con trai, thì hỏi.

— E ! Bộ nhịt lắm hay sao bồ ?

Anh ta đáp ấn lưm lưm cái giọng khát hát :

— Vầy Nhựt thì cung có nhứt, nhưng bây giờ cần nhựt tí mà lần lần rồi đây sẽ cần nhứt. Đầu lên hơn.

Tôi phải lấy lam lụa hết, « lần lần rồi đây » là thế nào ; bây giờ anh ta mới chịu cười, miệng chỉ... bao nhiêu mặc, tôi ».

— Thật là bồ cần nhứt quá thấy bồ ! Tại sao bồ không để ý rằng Cái mini-jupe ấy nó chỉ cực ngắn tới mức nào thôi mà thôi mà nó để thì cho người ta coi đoạn cái bắp của bà Tỷ phú, thì bắt quá như mấy cô trẻ con ở Việt Nam ta, thì cần gì phải mặc vầy cực ngắn cho lên cao... Tôi hỏi bồ : Vậy để chẳng ấy, cái vầy cực ngắn kia lên cao để làm chi, thế bồ phân nên cái bắp ở phía trên, chứ đưcp nói chi đến cái... bắp trái của mặt trăng, nó đã chẳng để mà to bao Pháp lịt chụp hình quảng cáo nữa thì nó ra thế nào ?

Thiet đang là cái thắng bạn... xấu mồm ấy.

NGỌA LONG

Nếu mai nầy... ngưng chiến

(Tiếp theo trang 1)

ĐAP: Chúng tôi có đưa ra những chủ trương kinh tế cho thời chiến cũng như thời hòa phối đồng với lập trường tranh đấu của Tổng Liên Đoàn chúng tôi.

Chúng hay như vậy đề nông bông hiểu giữ tại Saigon là vào đã xa buyt Chánh quyền liên bộ cần nghe tiếng kêu gào của 600 cung nhân và gia đình bị vạ lây, gây cho cách độ ngờ vực trong tổ chức mới phát hoi tìm tòi lại cung nhân ?

Nhưng một thắng quan, Hai người đau bu kia đã đi biệt luôn. Thế là 2 cực sự sinh ấy được đưc vô Làng S.O.S Vũng mới đây. Anh đã xa được 2 em nhỏ đưc 10 tháng, và đưc 5 tuổi.

Cả hai đều cùng bu đưc bu nay thật là chưa xét kinh cung. Nhưn là đưc bu 5 tuổi. Chuyện đi chơi của

(CÒN NỮA)

Các ứng viên tân bình hải quân phải trình diện nhập trại

SAIGON 14-8 — Bộ Tư Lệnh Hải quân cho biết : Ứng viên Tân bình Hải quân đã ngày vào sở đăng ký tại ve đây, khám sức, khai đầy đủ giấy tờ cần thiết, nhưng chưa nhận được lệnh gọi nhập trại gấp Bến Bạch Đằng mũ, số 2 Đường Hồ Sách Saigon.

Saigon 25-8: Bộ Tư lệnh Hải quân xét chuyển hồ sơ các ứng viên kể ngày tuần đến đến Trung Tâm Huấn luyện nhập ngũ để gọi tân binh quân đội Hải quân.

Mọi khiếu nại sẽ không được cứu xét.

Qui Bà. Qui Cô khỏi lo
Hãy có :

Phụ Nữ Trường Xuân Thảo

Là mà nhân Thuốc Tân Dược Phẩm chế toàn thuốc qui giá để chữa trị Bệnh Đibu Kiết, Bế huyết, Máu xấu, Bạch Đới, Kinh kỳ không đều, Bụng, chỉ có kinh đau bụng, đau chỉ eg đi dưng, Đau lưng, chóng mặt, ăn ngủ không được, Nước da xanh mét, Hiếm muộn v.v... Ai mắc phải Bịnh kể trên mau im cho được.

PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO (Nhãn hiệu Cá Bay)

Nhà Thuốc SUNG NGUYÊN 157 bường là 14 Cầu Tre

Đông Dược Sĩ TRẦN NGỌCON (Cố bằng cấp nhà Thuốc Vi t Hoa) K.N. số 71-B.BYT. ngày 2-8-69

PHÒNG SỰ — Làng Cô nhi S.O.S ở Thông Tây Hội Gò vấp

NHỮNG ĐỨA CON CÔI ĐẦU TIÊN *và những « bà mẹ tình nguyện » đến Làng trước nhứt*

của Bbpv NGUYỄN HỒ

BÀI VII.— Thoạt tiên, bà trẻ được đưa vào một Cô nhi viện nhỏ bạp đó thiếu mọi phương tiện ở Ban Mê Thuột. Được một người cố đanh biên thư đến cho biết trường hợp của chúng, (xem lại bài hôm qua, ô. Kutin lập tức cùng phái cô lên Ban Mê Thuột để tìm hiểu tận gốc cớ bỏ rơi trẻ mồ côi phúc ấy. Sau đó ông quyết định xin bà trẻ mồ côi nầy mang đến Saigon và làng Thiếu nhi S.O.S của ông vừa thành lập ở Gò Vấp.

Chúng là bà trung 10 đứa bé mồ côi đầu tiên được bà mang về nuôi. trong khi Làng S.O.S chưa được sẵn biết ta sao.

Vì lẽ, người sáng lập làng cũng muốn trong thời gian đầu, số con cô bậc chỉ là 10 em đã buồn luyện các bà mẹ là những thiếu nữ, thiếu phụ người Việt.

Người không giữ thực tập bằng cách sống với đám con cô nhiều nhóc đó, các bà mẹ đều được Cô Caritas đay chung với các bà mẹ người đơn trong những khóa huấn luyện ; * Nghề thuần mẹ * cũng bổ mẹ ra thường xuyên.

Ông Kutin tuyn cuơi khi nói đến những giai đoạn đầu của làng.

— Sau khi Bộ Y tế và Xã Hội VN người chấp cho chúng tôi miếng đất ấy. Chúng tôi mới mời Kỹ sư người Đức sang VN để chuẩn bị thành lập làng. Trong lúc đó, chúng tôi đi tham viếng một vài trình ở miền Nam cũng như miền Trung.

Mục đích là vừa để tìm hiểu thêm phương tực tập quan của người bản xứ mà cũng để tìm các trẻ thất lạc mồ côi không mẹ không cha đang theo cùng để chuẩn bị những ngày hoạt động sắp tới...

Ông nhớ những chuyến đầu tay mà Đức đã thấy những kiểu nhà của đồng bào Thượng có nhiều trẻ lạy, vừa cao vừa mát mẻ. Đây chính là hình bóng những ngôi nhà mà ngày nay bạn đọc có dịp viếng làng SOS buộc thấy hình trên DNN xem được phần các bản Thượng bày các buồng của người xưa được.

Sau khi chết của xây cái hoàn tất, đầu đã viện nghỉ trang tới, ông Kutin mời các chị em con bà sở bộ của Caritas đến viếng và nói qua đến đây sẽ bắt... sự cho thiết các bà mẹ tình nguyện làm mẹ các em.

Thế là ngày sau đó, ông Kutin, đi Ban Mê Thuột, ưu những trẻ mồ côi mà ông đã để ý từ trước.

Chuyện trẻ về của dưa bé 5 tuổi

Người những trẻ từ các tỉnh xa, Làng cũng xin ngày những đứa con của Saigon. Gần đây nhất cách đây 1 tuần, làng xin cùng một lúc 2 em bé bị bỏ rơi mới có một tháng. Hai trẻ sơ sinh nầy là con của 2 người đã bị đến một báo sinh viện tư trong Đô Thành sinh bỏ bê con ra đi. Nhà báo sinh kêu điện thoại cho ông Kutin hay.

Ông đến nơi đón rước với nhà bảo hiểm gửi tại Saigon là vào đã xa buyt Chánh quyền liên bộ cần nghe tiếng kêu gào của 600 cung nhân và gia đình bị vạ lây, gây cho cách độ ngờ vực trong tổ chức mới phát hoi tìm tòi lại cung nhân ?

Nhưng một thắng quan, Hai người đau bu kia đã đi biệt luôn. Thế là 2 cực sự sinh ấy được đưc vô Làng S.O.S Vũng mới đây. Anh đã xa được 2 em nhỏ đưc 10 tháng, và đưc 5 tuổi.

Cả hai đều cùng bu đưc bu nay thật là chưa xét kinh cung. Nhưn là đưc bu 5 tuổi. Chuyện đi chơi của

Trung câu ý kiến

(Tiếp theo trang 1)

Có ai hiểu chiến bằng những tay «điều hâu» ở Mỹ thế mà giờ nầy họ còn phải nhận thấy "Con đường dành sẵn là một con đường dành cho ai" như lời của cựu Bộ trưởng Quốc Phòng Mỹ Clark Clifford. Chúng ta là người ở trong cuộc chiến không có lẽ lại không nhận thấy điều đó sao ? Cho nên tôi nghĩ rằng khi nói «chiến tranh không giải quyết được gì » TT Thiệu đã chứng tỏ cho mọi người nhận thấy ông là một con người thực tế.

Nhưng lời nói của TT Thiệu chỉ có giá trị khi nào mọi hành động tích cách tăng cường chiến tranh phải được gián bớt. Chưng đó, ông phương vô không có lý do bao biện chứng là « hiếu chiến » vất lại bụ cho phi ý bảy tố thiện chí hòa hình khi ông muốn đề lại nhân đến và thể giới lên án. Nếu cứ tiếp tục được chiến, bọ sẽ phải gánh lấy những bọ qua không hay.

Đề nghị của T.T. Thiệu có thể tiến đến hòa bình thực sự không ?

Mọi cho hòa bình chỉ có thể tái lập khi ở hai bên hai bên (chỉ áp dụng trong trường hợp hai bên đều mạnh như nhau, không bên nào chiến thắng hoàn toàn). Vậy điều chúng ta chú biết là bên kia bọ có chịu chấp nhận đề nghị của chúng ta không, và nếu không thì tại sao họ lại có thể đề nghị đó.

Về ý muốn của đối phương thì ai cũng đều biết, theo họ chỉ có thể tái chấp hòa cũ khi một chánh phủ liên hiệp mà họ gọi là «đại diện»ông rồi các cùng lớp nhân dân » được thành lập trong cơ cấu quyền lực. Trong khi đó, chúng ta bác bỏ đề nghị nầy của họ. Điều nầy vì thời chưa chín chính là ở chỗ đó.

Cho nên ngày 25 tiếng của TT VNCH khó có thể tiếng đến HÒA BÌNH THỰC SỰ mà cho đó có bàn bạc đến hòa bình thì hòa bình đó khó đưng vững và chỉ có tính cách tạm tợ mà thôi. Vào lúc hòa bình bắn phương thức hòa cũ là một điều hoàn toàn bọ ý « chánh đảng.

Đề cùng là một cách thể hiện Dân chủ và quyền tự quyết của Dân tộc. Tôi hoàn nghênh phương pháp giải quyết chiến tranh bằng bầu cử của TT nhưng bầu cử như thế nào, trong trường hợp, hoàn cảnh nào ấy là 11 vấn đề khác.

Tổng thống Thiệu có vi hiến không ?

Vấn đề đây khi ông phát là có bọ không có vi hiến mà vấn đề ở đây là TT Thiệu cố gắng quyền lợi của Tổ quốc, lên tiếng hết bay không ? Tôi tán thành sáng đề hiến pháp, nếu đều đó bảo vệ được quyền lợi của đồng bào, nhưng đồng thời tôi cũng phản đối việc vi phạm hiến pháp, nếu điều ấy không mang lại sch lợi cho Dân tộc. Chúng ta cũng nên nhớ điều 4 của hiến pháp là tranh thân cần bảo của Quốc gia, là cột trụ của sinh Dân chủ Cộng hòa. Việc nói đến khoản khác thì là phụ thuộc, nếu có thay đổi thì cũng cần là thay đổi chiều thuận, chứ hiến hoặc, thành sách cần bảo của Quốc gia thì nằm ở trong điều 4 của hiến pháp. Nó đã được các chính phủ khác tự thời, Ở Diệm đến nay công nhận.

Như đã nói, việc xét đến hiến pháp trên cần bản quyền lợi Quốc gia là mi đình nếu lên, miễn không đi ngược lại quyền chung lẫn đã số nhân dân. Chúng ta thấy xem TT Thiệu có đặt quyền lợi của Tổ quốc lên trên không khi đã ngày cho đối phương tham gia cuộc bầu cử ?

Sau điều của TT tuy khá đầy đủ nhưng vẫn còn nhiều điểm mơ hồ, ít không ai lại có thể tử chức bầu cử trong lúc cùng đạo cần để đạo. Trong khi đó, từ bỏ vì khi lại có nghĩa như bất đối phương phá hoại hàng. Sự cố thử « vô khu » cuối « bạo động » ở đây trong đó cần tích cách nhân đều hơn.

Thành lợi tự bản bầu cử để lập đánh sách ứng cử viên, quy định thời gian động đã... Nhưng vẫn có thể xét bộ phiếu và kiểm phiếu là một điều cần thiết và hợp lý. Nhưng cần nhớ là phải tôn trọng mọi trường hoạt động kéo, v

(Tiếp theo trang 1)

Bác sĩ cầm tăm phim đưa lên đưa xuống trước mặt ông. Xong ông trải lên bàn và lấy tay chỉ cho Bạch Mai xem :

— Đây cô thấy không, cái chấm đen nầy là nơi nấy nở ra căn bịnh của cô.

Bạch Mai nhìn kỹ nàng thấy rõ một chấm đen nhỏ bằng mức đầu nhân xích vẽ phiá dưới là phổi trái.

Tôi đã khuyên cô hoài vào đây, cô đừng lo nghĩ chi nữa. Có vớt bỏ tất cả ưu tư ở ngoài vòng rào

Bác sĩ khẽ nói tiếp .

— Cô phải ăn cho chóng hết bịnh, chớ cô mà lo lắng hoài, bịnh cô không hết đâu.

Bạch Mai ngồi nghe bác sĩ nói, bỗng cô khóc mũi. Hai hàng nước mắt chảy ròng ròng.

— Có cố gắng lên đi. Dù cô có khóc chuyện đời vẫn vẫn xoay. Tôi thấy tốt hơn hết là cô vứt bỏ những ưu tư phiền muộn ngoài vòng rào. Vào đây bây giờ cô chỉ nghĩ có một mình cô.

Bạch Mai thức thích :

— Dạ bác sĩ khuyên tôi, tôi rất cảm ơn. Nhưng mà nỗi lo lắng không dịu bớt được trong lòng tôi đề bác sĩ :

— Tôi đã nói với cô, bây giờ cô nên lo nghỉ cho sức khoẻ của cô việc gì cô cứ để cho gia đình cô lo liệu.

Bạch Mai lại khóc thêm nữa.

— Tại sao cô lại khóc ?

Bạch Mai không trả lời. Nàng chỉ nhìn xuống đất.

— Thưa bác sĩ, bác sĩ làm sao hiểu được nỗi lòng của mỗi người. Mỗi người sinh ra trên đời, có những cái buồn lo phiền muộn riêng tư nào ai có biết được chỉ cô mình mới biết được.

Nhưng nói tiếp trong nghẹn ngào :

— Biết được chưa cô nghĩa là hiểu được, đó bác sĩ.

Bác sĩ gật đầu :

— Cô nói có lý. Nhưng đối với người bịnh là thường không bịnh loạn thì nỗi lo ấy không có chi đáng sợ. Đáng nay bịnh của cô cần một thời gian tĩnh dưỡng. Đâu có thành thơi, nỗi vui mừng trên ngập lòng cô. Bịnh của cô, chỉ có an vui mới chóng hết bịnh được.

— Dạ.

Bạch Mai định nói là nàng cũng muốn an vui nhưng hoàn cảnh ngang trái của lòng nàng không cho phép nàng thành thơi vui thư như trăm ngàn người khác.

Giờ đây đối với Bạch Mai, đời là một chuỗi ngày đau khổ.

Cả hai thứ đau khổ ấy Bạch Mai đều gánh chịu cả hai. Đề bịnh hoạn vào nằm nhà thương mà đầu óc lúc nào cũng bị dày vò bởi những ưu tư của thời đại ?

Bác sĩ thấy Bạch Mai khóc, ông cũng ngậm ngùi :

— Cô nên theo lời tôi khuyên cô cố vứt bỏ mọi sự phiền lo, cô cứ an nghỉ tinh thần cho được thành thơi. Cô rán cho hết bịnh trước đã chớ cô cứ lo nghĩ hoài thì không sao dứt bịnh cô khi lại nguy hại là khác.

Bạch Mai chăm chú nghe :

— Hay là bác sĩ cứ để cho tôi chết là xong chuyện.

— Cô sao cô nói vậy ? Đời còn đẹp quá cô.

— Nhưng đời của tôi sao toàn là đen tối.

Giọng Bạch Mai nói như thu thiết.

Bác sĩ cho lùng.

(MAI TIẾP)

CHƯƠNG - TRÌNH TIVI ★ BÁC - SĨ TRỰC

Chủ Nhựt 17-8-1969

ĐÀI VIỆT NAM

18g10	Đàn biện — Quốc Kỳ
18g13	Tin vắn
18g15	Thời sự Quốc tế
18g45	Tổ vui để bụ
19 45	Phim Hoạt lục
20,00	Tin vắn — Quốc kỳ
20g25	Tin nhạc Bản Tiếng tố Sông
21g15	Tác hợp trong tuần
21g40	Phim đánh tình hình Giới tiếc chương trình tuần sau
21g45	Thoại Kịch « Chị ơi em » — Bản Lan Đan Nam trình diễn
22g10	Tin cuối cùng
22 15	Thoại Kịch (Hoàn kết) — Đàn biện — Quốc kỳ

LƯU Ý : Hoặc do trở ngại Kỹ thuật hoặc vì cái tin quan trọng trong tuần lễ, chương trình có thể thay đổi, xin tiết mục sáo giờ chớ!

ĐÀI MỸ

1100	Text Pattern Music
1145	Religious Hour
1245	Early News
1300	Masters Golf
1400	Poetry Special
1430	21st Century
1500	33 1/3 revolutions per monkey
1600	Honey, West
1630	Three Young Americans
1700	Window On Western
1740	In Town Tonight
1800	Rogues
1900	Evening News
2000	Ed Sullivan Show
2100	Bonanza
2200	Late News
22:15	Let's Speak Vietnamese
2225	Movie (The Quiet Man)

BÁC SĨ

(Tắt chủ nhựt 17-8-1969 từ 14g30 đến 6 giờ sáng thứ hai)

(Trực thư hai 18-8-1969 từ 13 giờ đến 14 giờ 30

BS. LÊ THẾ TẾ 147 Đường Phan Đình Phùng SG

PHAN TRẦN ĐẠO 2-B Nguyễn huỳnh Đức PN GĐ

NGUYỄN THỊ HẠNH 487 Nguyễn văn Phương CL

Trung tâm Y tế đêm (miễn phí)

— Y VIỆN PHÚ LÂM, 137 đường Lục tỉnh Cholon. Điện thoại 386-23

— Y VIỆN KHANH HỘI gần đường Hoàng Diệu và Lê quý Hưng Điện thoại 21510.

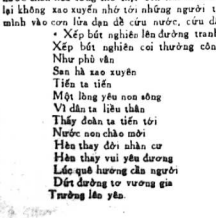

Tri : THÂN SUY DẠU LƯNG, đói đêm cơ thể uể oải kém ăn mất ngủ, gây ốm, tim yếu hồi hợp BỒI BỔ KHÍ HUYẾT, an thần, giúp ÔNG GIÀ BÀ LÃO, NAM NỮ THANH NIÊN dồi dào sinh lực. ăn ngon ngủ khỏe — MẠNH

Vạn-Hồi Xuân Nhơn Sâm Bổ Hoàn

Số 25, Phan Châu Trinh — SAIGON

Đông Dược Sĩ HÀ TRỌNG

Hiệu CÔN CỌP

K.N.B.Y T số 1005 ngày 3-9-64 — Có bán khắp nơi.

TRUYỆN DÀI XÃ HỘI *(thời kỳ 1945-1954)* Số 191

BẠCH MAI

TRƯƠNG THỦ MƯỜI LÂM

Khung trời lửa hận

Bài ca năm xưa còn vang dội, ở đâu đây như quyện vào hồn nước chan hòa từng thở thịt con tim và mỗi lần hết lên, lòng ai lại không xao xuyến nhớ tới những người trai trẻ năm đó giec mình vào cơn lửa dậy đất cứu nước, cứu dân :

« Xếp bút nghiên lên đường tranh đấu
Xếp bút nghiên coi thường công danh
Như phủ vân
San hà xao xuyến
Tiền ta tiến
Một lòng yêu non sông
Vì đân ta tiến thân
Thấy đoàn ta tiến tới
Nước non chào mời
Hàn thay đời nhân cư
Hàn thay vui yêu đương
Lúc quả hướng cân người
Dệt đường tự vương gia
Trường lên yên.

Hồn Việt nam nồng thiêng
Tỉnh giấc xưa bừng chuyển.
Kêu ta lên đường cứu quốc gia. »

Mỗi lần nhớ lại hình bóng ngày xưa, Bạch Mai không khỏi ngậm ngùi nàng bưng mặt khóc nức nở.

Trong những giờ phút u sầu ấy, bà Phước thường khuyên nhủ, khi thì các bà mang cho Bạch Mai vài cục kẹo tây, khi thì các bà mang cho Bạch Mai một vài quyển sách đọc giải khuây.

Sáng hôm nay, bác sĩ bảo Bạch Mai chụp hình phổi trở lại. Nàng thản nhiên vào phòng tối. Cô lẻ ngồi trước vài tấm gương, Bạch Mai không cần cảm thấy một chút nao nóng.

Vừa bước ra khỏi phòng tối, Bạch Mai được bác sĩ cho hay là bịnh nàng thay vì thuyên giảm sau một tuần trị trong nhà thương thì trái lại, bịnh thêm mỗi ngày gia tăng và phổi trái nặng bị một vết nám ăn thủng.

Bạch Mai nghe qua, bủn rủn cả tay chân nàng thấy hình như mọi vật trước mặt nàng xoay quanh mỗ hôi ra ướt cả lưng nàng.

Bác sĩ nhìn gương mặt tái mét của Bạch Mai, ông ta nói với cô thương hại.

— Mời cô đến văn phòng tôi. Tôi xem lại cho kỹ càng và cho thuốc cô uống.

Bác sĩ đi theo dáy hành lang dài Bạch Mai bước những bước nặng nề.

Bác sĩ kéo ghế mời nàng ngồi.

— Cô ngồi đi.

Bác sĩ bấm chuông gọi người tùy phái.

— Ông hai xuống phòng phim ảnh lấy tấm phim số 23 mang đây cho tôi.

Bác sĩ cầm tấm phim đưa lên đưa xuống trước mặt ông. Xong ông trải lên bàn và lấy tay chỉ cho Bạch Mai xem :

— Đây cô thấy không, cái chấm đen nầy là nơi nấy nở ra căn bịnh của cô.

Bạch Mai nhìn kỹ nàng thấy rõ một chấm đen nhỏ bằng mức đầu nhân xích vẽ phiá dưới là phổi trái.

Tôi đã khuyên cô hoài vào đây, cô đừng lo nghĩ chi nữa. Có vớt bỏ tất cả ưu tư ở ngoài vòng rào

Bác sĩ khẽ nói tiếp .

— Cô phải ăn cho chóng hết bịnh, chớ cô mà lo lắng hoài, bịnh cô không hết đâu.

Bạch Mai ngồi nghe bác sĩ nói, bỗng cô khóc mũi. Hai hàng nước mắt chảy ròng ròng.

— Có cố gắng lên đi. Dù cô có khóc chuyện đời vẫn vẫn xoay. Tôi thấy tốt hơn hết là cô vứt bỏ những ưu tư phiền muộn ngoài vòng rào. Vào đây bây giờ cô chỉ nghĩ có một mình cô.

Bạch Mai thức thích :

— Dạ bác sĩ khuyên tôi, tôi rất cảm ơn. Nhưng mà nỗi lo lắng không dịu bớt được trong lòng tôi đề bác sĩ :

— Tôi đã nói với cô, bây giờ cô nên lo nghỉ cho sức khoẻ của cô việc gì cô cứ để cho gia đình cô lo liệu.

Bạch Mai lại khóc thêm nữa.

— Tại sao cô lại khóc ?

Bạch Mai không trả lời. Nàng chỉ nhìn xuống đất.

— Thưa bác sĩ, bác sĩ làm sao hiểu được nỗi lòng của mỗi người. Mỗi người sinh ra trên đời, có những cái buồn lo phiền muộn riêng tư nào ai có biết được chỉ cô mình mới biết được.

Nhưng nói tiếp trong nghẹn ngào :

— Biết được chưa cô nghĩa là hiểu được, đó bác sĩ.

Bác sĩ gật đầu :

— Cô nói có lý. Nhưng đối với người bịnh là thường không bịnh loạn thì nỗi lo ấy không có chi đáng sợ. Đáng nay bịnh của cô cần một thời gian tĩnh dưỡng. Đâu có thành thơi, nỗi vui mừng trên ngập lòng cô. Bịnh của cô, chỉ có an vui mới chóng hết bịnh được.

— Dạ.

Bạch Mai định nói là nàng cũng muốn an vui nhưng hoàn cảnh ngang trái của lòng nàng không cho phép nàng thành thơi vui thư như trăm ngàn người khác.

Giờ đây đối với Bạch Mai, đời là một chuỗi ngày đau khổ.

Cả hai thứ đau khổ ấy Bạch Mai đều gánh chịu cả hai. Đề bịnh hoạn vào nằm nhà thương mà đầu óc lúc nào cũng bị dày vò bởi những ưu tư của thời đại ?

Bác sĩ thấy Bạch Mai khóc, ông cũng ngậm ngùi :

— Cô nên theo lời tôi khuyên cô cố vứt bỏ mọi sự phiền lo, cô cứ an nghỉ tinh thần cho được thành thơi. Cô rán cho hết bịnh trước đã chớ cô cứ lo nghỉ hoài thì không sao dứt bịnh cô khi lại nguy hại là khác.

Bạch Mai chăm chú nghe :

— Hay là bác sĩ cứ để cho tôi chết là xong chuyện.

— Cô sao cô nói vậy ? Đời còn đẹp quá cô.

— Nhưng đời của tôi sao toàn là đen tối.

Giọng Bạch Mai nói như thu thiết.

Bác sĩ cho lùng.

(*Còn tiếp*)

Hộp thơ

— Ô. ĐÔNG DANH (qua cô Kim Cương, ấp Ái An Giang) : Báo Đ NN không có xuất bản tiểu thuyết, Chỉ nhận thơ chớ không thấy tem gửm theo làm cước phí.

— ÔMINH TÂM, Sadec : Cảng đức của ông thật vô lượng khi viết và vẽ bản « Ngôi Thủ Trên Thiên Đình » gởi đến nhà báo, Cảm mến tâm lành sáng suốt của Ông.

Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

SÂN KHẤU-TIVI ĐẢI PHÁT THANH
ĐƯỚC NHÀ NAM KỊCH TRƯỜNG
TÂN CỔ CẢ NHẠC VŨ KỊCH

Tại rạp Olympic, chúng tôi xem Tân Thủ Đô diễn tuồng mới

« TREN ĐỈNH THƯƠNG YEU »

Soạn giả Trần-thanh - Thảo mượn chuyện xưa để tô đậm thêm đạo lý luân thường, nhưng vấp phải đôi lệch lạc về tâm lý và tình cảm của « tính chất cố định »

Bài của HOÀI NGỌC

Tuần qua, đoàn Tân Thủ Đô (Tân Tân) ăn thân về diễn tại rạp Olympic. Nói là ăn thân, bởi đoàn không cần quảng cáo chi cả, mặc dầu rạp Olympic lâu lắm rồi bỏ trống và mặc dầu đoàn cho ra mắt khán giả một vở mới của soạn giả Trần thanh Thảo, một vở hát mà nội dung phong phú, tính thức khá tuy hoàng, viết lách chặt chẽ. Mặc dầu ngồi tên thì rất mới, nhưng chúng tôi đã được đã là một soạn giả được hàng nhà nghề. Mà là gì đó nên muốn đến tiếu thôi. Vở hát mang tên là «Trên đỉnh thương yêu».

«Mượn lấy chuyện xưa

Soạn giả lấy bối cảnh của nhà Đông, khi hoàng đế Triệu khuông-Dẫn vừa qua đời. Trong lúc triều đình còn đang chọn người kế vị giữa ba vị Hoàng tử : Triệu Khuông Trọng Liễu, Triệu khuôn Trọng Tố và Triệu Khuôn Trọng Đạo (đúng gọi là công Hoàng Ủi thì giặc Kim tràn sang bờ cõi, uy hiếp cả Biện-Kinh.

Vì hoàng tử Ủi là một hoàng bảo-ngôn vị nhiệm chính đại thống chọn hai ông hoàng lớn xuất thành với điều kiện là ai thắng giặc ở được nếu ng i vua cha mà bình vị sau h.

Thế nhưng Triệu khuôn Trọng Tố chưa kịp ra quân thì đã bị bắt. Nếu không nhờ tài thao lược của Triệu khuôn Trọng Liễu đánh tan được đạo quân xâm lăng của tướng A-bạt Tuy thì lâm gì Trong Tố được ăn sanh.

Nhưng người đời bụng đa quên-ơn, nên tờ hiểu ân quốc-ân, bàn tay bẻ mặt thế-ơn một nơi. Chỉ cần 1 nét phá thì hồ Liễu đã hóa thành chớ Tố. Chỉ 1 cái thế mà kẻ được lên ngôi vua, người 1 cảm ngọc lành đã thêm 1 nét ngang mà buộc phải tươn tan Chỉ 1 nét ngang mà cơn đang tâm khoét mất mọi sanh quyền của vua, những đáo lạm, mà Tổng suy vi, tự Kim lại có dịp tung vó xâm lăng đất nước biên thùy.

Thế nhưng trời cao có mắt, nhà Tống phù Hoàng tử Ủi thắng ba trận đã bắt binh thế không ai cho cam kết ước nói lại. nói hết, nói bược toạt tão không ai buyn miệng kịp những gì nó đã biết. Ở đây soạn giả đã cho thấy tầng đông một ai khinh thường đứa ba trẻ. (Vì thắng ba trận lẫm lức lâm được việc đáng thế.

Chỉ ở thắng ba xạo mới là đáng giá...lỗi của XX trong bài «Bibhor Ba Trẻ» đăng trên báo này cách đây không lâu). Đại khái, những cái đáng kể để được vua cha chấm cho vợ hát là như thế.

Nhưng chúng tôi cũng có một đôi thắc mắc nhỏ với soạn giả trong một số vai trong tuồng này.

Từ vai Nhiếp chính đến vai Ngự Sử

Thế thường trong truyện Tàu, khi vua hăng hái mà chưa tìm ra được người kế vị tiềm vương thì vị đại thần có nhiều uy tín nhất cũng là quyền thế nhất được cử ra làm nhiếp chính tạo-ng khi được tân vương Trường hợp đó bao giờ quan nhiếp chính cũ g là người có đủ uy đông

Nếu là kế nsanh tâm thì quanhiếp chính soán ngôi để tự mình bình tị ngai vàng luôn.

Xem tiếp G trang 4

NHÂN VIÊN ĐOÀN HÁT BỘI «PHƯỚC THÀNH» TẠI PHÚ NHUẬN

Nữ nghệ-sĩ tài danh Cô Năm Đỗ tâm sự

« Có nghề phải sống chết với nghề
của HUỲNH CÔNG MINH

Chúng tôi đến viếng đoàn hát Bội Phước Thành của nghệ sĩ Minh Hiện vào đ 13-8-69 tại Quan Thánh Tự bên đ lộ Võ đi Ng.uy Phú huận. Hôm nay là đêm thứ 6 đoàn tề, diễn nối vở « Anh Hung Lý Đông» tức chuyện « Anh Hùng Nảo»

Kinh giả toàn ông giả bà lão

— Qua một hồi khán giả trạc 50 gươm Tung Phân, vừa ăn trầu, vừa hút thuốc ngồi chờ trước phòng vẽ đã chờ giờ mở màn mới vào xem. đã kể cho chúng tôi nghe : Tôi mê đoàn hát « ni » lắm, đêm nào tôi cũng đến xem. 80 đồng tiền xe vào đi vừa vẽ 60 đồng cái vé thường hàng rẩy mà mất thêm tiền phải tốn với đoàn Phước Thành gần 4.000đ

Chúng tôi hỏi thăm : Đào Kép có hay không mà bắt đi xem hàng đêm ?

— Đào kép đều hay thì tôi mới đi xem mỗi đêm chứ. Cô điều

Xem tiếp F trang 4

SONG LANG *hỏi bạn : Đã lo gì cho tương lai chưa ?*

HÈ BẢY XÉ :

« Đã lo, nhưng... bất thành ! Bây giờ không lo chi hết, vì... buồn !! »

Bước vào hậu trường Hương Mùa Thu trước lúc đoàn nâng diễn tại rạp Quốc Thanh, chúng tôi gặp ngay « vua hề » Bảy Xẻ đã nai nịch sẵn sàng tay chống gươm ngồi trên nấp rường kề chưn thang lầu chuẩn bị lâm « phó tướng » trên sân khấu.

— Gần tới lớp chưa ? Cho tôi phỏng vấn vài câu !

— Rồi ! Lâm liền !

Tiếp theo các câu hỏi của chúng tôi, quái kiệt Bảy Xẻ lần lượt cho biết như sau :

— Trước khi vào làng Cải lương tôi lên nghề hát ở mang đến năm 1954 bắt đầu lên sân khấu thoại kịch. Trong thời gian gần 6 năm từ 1954 đến 1961 người việc đóng kịch ở có đông, tại trong vài cuốn phim V.N. Đến gần cuối năm 1961 khi Út Trà Ôn và Hoàng Giang rời đoàn Thái Dũ để làm gánh Thống Nhứt thì Anh Ba Vân vô tới gia nhập TĐ. Tôi sang sân khấu Cải lương từ đó. Đến năm 1965 Hương Mùa Thu ra đời tôi theo Thu An về đây cho tới ngày nay. Có lẽ tôi là người sẽ ít thay đổi sân khấu nhất, vì tôi đã hát gần 10 năm chỉ đi cho gánh Thái Dũ và Hương mùa Thu. Mà trên hai sân khấu cũng chẳng rước đào kép trong thoại kịch tôi chỉ giúp một vai tế tập không là trào lộng.

— Nhưng đã hát đã khá lâu, anh đây tương lai ngày hát thế nào ?

— Còn hàm mê thì cứ hát, chúng nào hết hàm sẽ hay ?

— Anh có tính lập nghề nghiệp, ngoài nghề hát ra không ?

— Tôi có nghề trước khi đi hát. Nghề thợ may. Nhưng bây giờ tôi không thích nghề số nữa mà muốn mua bán Sau lúc qua Tết Mậu Thân bây Cải lương có vượt quá, tôi đâm chán nên lo sắm y trước. Tôi đã tạm nhà ở Mỹ Tho định làm thương mãi song chuyện chưa tới đâu là đâu kể thấy Cải lương « hoàng hôn » nên bỏ đó đi hát lại. vì... mình còn sợ cái nghề !

— Đó là hiện tại, còn tương lai ?

— Tôi không lo gì nữa hết, vì tôi đang bị...

Hèn buồn và chuyện gì thì Bảy Xẻ nói :

— Tôi có đưn con gái cưng nhứt là Phụng Hà (Tuấn Kiệt) mới vừa bỉnh 22-6. Khó sở là tôi lo mà đi đụng chuyện buồn nay ! ! ! tiếc chưa ngày không biết khen gì cả cuối không cho tôi thì hai đứa bỉnh đồng bằng cuối ngo.

— Như ý rồi chuyện buồn của anh cũng sẽ người sau ! đi chớ, là nào anh kô ng tính đến tương lai ?

— Đành ấy, sang ngày bảy giờ cón buồn ghê lắm chưa tính gì được. Với thời cuộc cũng chưa m y yên mình bây ra rồi có cái lại lo đó nhọc kỹ tôi làm ở Mỹ Tho thì mất vốn.

Câu chuyện đến, đây thì trên sân khấu có tiếng gọi B y Xẻ tới lượt. Anh Bảy chẳng gượm lì cy ego v ri cái chơn liệt vì bệnh cũ chưa khỏi hẳn để lên sân khấu.

KÉP HOÀNG - GIANG :

« Có dịp, tôi sẽ làm Bầu một phen rửa. Vì quyết theo Tổ đến cùng »

Kép độc Hoàng Giang với 25 năm tuổi nghề đã nói với chúng tôi về trường hợp anh quạ nhập làng Cải lương với đa số mang nặng nghề sân khấu cả lịch sử qua ham mê mà theo hoặc vì trường hợp thuận tiện mà bước chân vào nghề.

Riêng Hoàng Giang thì trái lại. Anh cho biết :

— Đâu tiên, tôi đâu có biết hát xướng là gì ma tôi cũng không thấy mỹ nghệ nây nữa. Lúc thành thiếu niên rồi thì mê cả việc đá banh, đó là thứ nghệ thuật mạnh mẽ tôi hay vô cùng thích. Rồi cung vì chuyện đá banh, vô tình nó là nhịp cầu để cho tôi được qua nghề thật sân khấu

Hỏi lý do nào ? Hoàng Giang nói

— Hồi trước có phong trào các đoàn Cải lương đương lập bội bóng tròn. Trong đó có đoàn hát Phụng Hà mời lần đụng với bội banh nào thì mượn tôi đá giúp. Nhiều lần thành quen rồi tôi luôn tới gánh hát chơi. Chỉ trong thời gian sau tôi gia nhập gánh Thanh Thinh của bà Chín Xẻ đã vừa đi hát vừa đá banh. Tiếp đó là đoàn Trường Sanh.

Chúng tôi tranh thủ thời gian hỏi :

Xem tiếp C trang 4

TI-VI

Sau 1 thời gian vắng bóng, tái xuất hiện giữa lúc khán giả đang nôn nóng chờ đợi

VỚI VỞ KỊCH « MƯA VÙNG SA MẠC »

« Giờ Thúy Hằng » làm thất vọng mọi người

*** Lần đầu tiên, qua vở kịch này, đài THVN chứng tỏ cho khán giả biết mặt tay thu lình thật là nghệ thuật.**

*** Bài của THƯƠNG HOÀI HƯƠNG**

Sau một thời gian dài vắng bóng trên màn ảnh đài THVN vì những xích mích riêng tư, tối chưa nhựt tuần qua, đúng theo lòng mong mỏi của khán giả Ti Vi, nữ tài tử Thẩm tư, tối chưa nhựt tuần qua, đài THVN chứng tỏ cho khán giả Ti Vi, nữ tài tử Thẩm Mỹ Hằng trở lại với « Giờ Thúy Hằng » do chính cô phụ trách kịch sĩ mới Triều giang Thúy nhưng đã được quảng cáo thật là mãnh liệt trong dư luận báo chí, khiến đông đảo khán giả đến xem với lòng mãnh liệt.

«Mưa vùng sa mạc»

Nội dung của vở kịch kịch này không có gì mới lạ. Soạn giả cũng vẫn làm lại câu việc cũ tung lên yêu trong tất cả mọi lứa tuổi, mọi thế hệ của con người. Người xem qua vở «Mưa vùng sa mạ » đã thấy soạn giả trình bày những quan điểm hợp hôi trong tình yêu rất tự do đến độ không ai nói làm trong vở đã bàn nhân và đã cao lòng phụ tử.

Nhưng, với 3 vân đề đó, soạn giả vẫn chưa thành công trong mà t điểm nào cả. Những tình tiết mà soạn g ả đưng nên trong vở kịch vẫn còn nhiều rời rạc, không được câu kết một cách liên tục và chặt chẽ.

Người ta, những tình tiết ấy chỉ làm cho nội dung của vở kịch, ý thức xây dựng của soạng-giả bị rối đi và nó thiếu tính chất bảo chứng và thiếu những yếu tố quan trọng. Vì do như, tại sao trong vở kịch này Minh thu thiết mà Điểm lại có thể chấp nhận làm vợ của Ngọc để rồi sau đó, khi gặp lại Minh Điểm lên tiếng kể lể thương nhớ đau trong lòng mình ?

Và, vậy vậy, chuyện Điểm xét tết cả những thứ của Minh gởi cho nàng vơi hau y gì và chuyện Ngọc em chống của Điểm, lên tiếng phản vàn sau đó, tất cả những thứ vô kịch, với sự thêm thắt những tình tiết đó, trở nên ô lệ và thiếu tác dụng khi soạn giả muốn đề cập và ít b yu đầu tàn vở, với dụng ý nhắc nhở những ý đẹp trong kỷ niệm.

Và điều viên, chúng tôi nhận thấy Thẩm thúy Hằng, trong vở này, không được sáng chói với giọng mật đẹp ngày xưa. Trong lúc đó, nét diễn của Thẩm thúy Hằng có nhiều cố sức bộ ngộ, thiếu tự nhiên, không đồng ý qu ợc được với tâm lý khán giả.

Cô Kim Cúc đã thành công với khán giả vai cô ng ấy Lê Văn Hưng Lâm tên cô bạn thân, trong hoàn cảnh kịch sĩ trẻ với lối đi thích linh động, thân sát với tâm của nhân vật Diễ « Kiều thích c tương đối trong vai trò phụ thích khác thác trong khi Ngọc Đức, Trần Tỷ, Xuân Phát không có gì đáng nói.

Cô điều chúng tôi cần nói thêm trong vở kịch này, người xem khó hiểu người lớn khơn người người thì lại thông điều nhỉ hơn, điều đó là do điều diễn viên thu những hình ảnh thực đẹp và thật sống động.

KẾT LUẬN : Khao khát thưởng thức những tác phẩm mà chương trình có tên tuổi như vậy nhưng khán giả Ti-Vi lại thất vọng vì cũng vở kịch không có gì đặc sắc, diễn viên không có gì nổi bật ngoài những khuôn khổ cũ.

T.H.H

Tư sân-khấu... đến cuộc đời

Bán giản... Tivi

— Đoàn Tân Thủ Đô (Tân Tân Thành Được đấu bóng) vừa rạp Olympic hai tuần nhưng chỉ hát được có bốn xuất bởi đông lắm hai tuần đã, đào kép sống nhờ vào hai xuất thu Tivi mỗi đêm kéo được hình mặt cho tương đáp. Chỉ gánh gái là vàng • đang lý phát hơn cho anh chị em. thương ví hai xuất Tivi đó đâu... bán giản nên chẳng lành được bao nhiêu. Nhờ anh em thông cảm cho.

Ông Tivi có hay biết chăng ?

Thì ra, bối nào tới giờ nghe nói «bán giản cho Tivi» tưởng đâu là lời nói bông bẩy để nghe chơi, không đó nay đã là sự thật ! Người ta nói vậy bán giản cho Tivi» là mất lối làm ăn của nhân đó mà ông Tivi không hay biết gì !

Không ai có đúng sự chăng ? Tư chắc, đúng và khán giả của TiVi người ta không cần biểu điều đó. Miễn có tuồng hay là được.

Soạn giả Tuấn Khanh lở dở... tơ duyên ?

— Mới đây, soạn giả Tuấn Khanh có viết thư cho một người bạn ở Saigon, bảo tin sắng cưới là duyên của anh và cô đào Hoa Mỹ Hạnh đã đến hồi kết thúc, nếu đó người vợ bé bỏng của anh đã mang bầu rồi. Soạn giả chỉ ta giải thích bởi nó là lo đó như sau : Số là đào Hoa mỹ Hạnh có một đoạn anh ở bắc thì vẫn ng được hay chuẩn » nhưng từ ngày theo đường ba nó về đ ứa Tuồng Sơn thì cớ y như bắt được ba phải « fe tuồng cho mình thế vai cô ấ h.

Lý do mất vợ rất ẻo lẻ

Dượng Ba đi mất lượt thứ thà h chi, nhưng thật bại. Nên không cho đó là chuyện xấu (Hai đông vai chính nữ). Thế rồi, chuyện rất đi nhiên, dượng Hai tố dượng Ba rời ông Hai giả vợ nhưng cái thằng dượng Ba không sáu được, chỉ lo sống đó bên ngoài và không biết rị tình gì bên trong. Bên vợ thì đâu đâu thác dượng Ba quá xá nể bắt phải lấy. Ấy thế là dượng Ba khốc bạn chi vì không nặng đó dượng ông bạn tế mà hóa ra mất vợ.

« Quán Mộng Tuyền »

— Nó nghề ở Mộng Tuyền đã mở một quán xế góc chợ Thái Bình chưa hay tên thế gì đó. Nhà hiu, tiêu, bình bao, trưa bán cơm bình dân, chiều bán đồ nhậu lai rai...) Khách nhậu nghe nói là « quán Mộng Tuyền », nên vô có cảm tình với nữ nghệ sĩ, bọ kéo nhau đến nhậu, nhưng rồi bọ không thấy nghệ sĩ đó nên ly đâu, mà chỉ thấy ông giữ mặc quần cụt, áo thun ba lỗ, vừa lâm bếp lại vừa tiếp khách, nên bọ bảo, bọ bảo nhau là : A, thì ít ra chỉ là quán của đoàn gia Mộng Tuyền thôi.

Về « Mùa kịch nghệ 69»

— Phiên bọp thờ sân của « Ủy ban chấn hưng sân khấu » diễn ra tại nhà Hội Nghệ sĩ và Ủy ban đã trao tiền cho 6 ngoài (ít ay dượng « Mùa kịch nghệ 69 » đã các anh em này bắt tay khởi công sáng tác một vở tuồng cảm xã hội thời đại trong vòng m t tháng. Sau giả Thu An cũng lưn có mặt tại Saigon để lui tới lo phát động « Mùa kịch nghệ » mặc dù Hương mùa Thu đang lực điền ở miền Hương Bắc thu được chọn làm sân khấu tiếc nghiệm đầu tiên nên Thu An phải lo lắ p nơi vậy

Một kết quả chờ đợi

Người ta trông chờ mãi mà không nghe thấy hai cô Hồng Hạnh và Ly Ly Kims công bố kết quả 2 buổi « Đại nhạc Hội gây Làng Cả nhà Chiến tranh » vừa tổ chức rầm rộ đó. Thậm chí đến cô báo phải viết bài nhắc nhở đến hai lần. Lời lẽ thế nào mà tôn ra mất vậy ?

Thấy cô bán tuồng thuật buổi Đại Nhạc Hội đó được lòng bộ nhóm nhiệt lắm. Khán giả từ dưới « nóm lên sân khấu xông... bộ bạc cả 10 ngày thì làm gì mà lỗ !

Đến tiệc trà

Trong khi nhiều người tưởng chờ thì hai cô Hồng Hạnh và Ly ly Kims gởi thư mời nhiều người đến dự tiệc trà... thơ mời giờ 10 4 đến 8 giờ đêm thứ Năm 14-8.

Cô người đến vào 4g30 và ngồi cho đến 5g15 mà không thấy cô Hồng Hạnh hay Ly ly Kim ! » ra cả. Không rõ, sau đó, tiệc trà mấy điều ra như thế nào ?

Nghệ sĩ và việc nghĩa

Bây lâu, người ta nhìn nhận nghệ sĩ luôn luôn sốt sắng với việc nghĩa, nhận là việc công cuộc từ thiện. Nhưng đang ra rõ chức m t buổi hát lấn nghĩa không phải dễ, nhưt là đối với cá nhân nghệ sĩ mà tổ chức lại càng khó khăn hơn đối với một gánh hát.

Trước hết, nghệ sĩ tổ chức nên tự hỏi mình có đủ uy tín đối với khá giả và dư luận hay không đã? Kế đó, có kỹ thuật tổ chức nữa.

Thơ tín

HOANG MINH GIANG (Soạn giả) Bài nhận xét của bạn có nhiều đoạn rất đúng. Chúng tôi đăng ? Nhưng nếu đăng tài « sẽ bị Nhơn ly hiểu lầm. Nếu được bạn đồng ý chúng tôi sẽ xửa đổi chút ít mới có thể đăng được

LƯ NGỌC KIM (Sg) Đã nhận được thư. Trong số nghệ sĩ đó, có vài người không tôi không có địa chỉ Bà hỏi lại xem...

PHAN A Khảo đăng được.

ĐNN-KT

Mùa Trung Thu

Mùa Trung Thu Sầu chín
Không còn Đường Minh Hoàng
Xuê Xang ca cung trăng
Hội «Quý Phi Chỉ Hằng»
Hy giọn nhau tô thắm
Phi bánh gia người trăng
Du nhập lên cung quảng
Bằng «con nhện» bắn chăn
Thăng Cuội chạy mất hút!
Cây Đa trốc gốc bay
Chị Hằng rất cực mất
Mặt trăng chỉ... một cực!
Không có hằng ngày coi «Chị hằng?»
Không có những Cuội» sáng trăng?
Không giai nhân đẹp trên Cung Quảng
Chỉ loán đã bụi coi hồ hang.

Diệu (chợ Vàm)

Thơ

Nghiệp chướng

Nghiệp chướng, Giống dòng lại chẳng thương.
Nỡ đa xáo thịt, cảnh sa trường.
Rượt gan đành đoạn nên tàn sát,
Nhân nghĩa đâu? tình hết mến thương.
Quyền lợi tôm thầu cho nặng nỗi,
Linh hồn bán rẻ mất tình tương.
Hãy đừng chém giết lại, con người Việt,
Đất Mẹ kêu gào có xót thương.

Câu Điền Hồng

Câu xây trên đất chuyện cơ cầu ?
Mỹ thuật Đô thành có lạ đâu ?
Thấy thợ, cat thêm thêm được việc,
Kỹ sư tạo tác để cờ lâu.
Ăn đồ xảo thuật oui con mắt,
Xe cộ lôn chuí khỏi dinh dầu.
Bê trễ gánh bưng leo khó nổi,
Giò nua mua bán, lắm người rầu.

HẠNH THÔNG

ĐỂ BIẾT THÂN TƯỢNG CỦA BẠN

Tên, tuổi thật và nguyên quán của số nghệ sĩ được ái mộ

(TIẾP THEO 3 KỲ TRƯỚC)

Đáp lại lời yêu cầu của một số bạn đọc, dưới đây là tên họ, tuổi và nguyên quán của một số nam nghệ sĩ sân khấu từ cải lương đến tân nhạc kịch.

BẠ VÂN tên thật là Lê long Vân, sanh năm Kỷ Dậu (1909) ở Ba Tri (Kiến hòa tức Bến tre cũ). Với 60 tuổi, Ba Vân là một nam nghệ sĩ lớn tuổi nhứt còn chánh thức theo đuổi nghề hiện nay. Vợ anh tuy không có hát, nhưng cũng như người trong giới. Địa chỉ : 381/28 Thành Thái Saigon

BẢO QUỐC, chào đời năm 1948 ở Saigon. Con của nghệ sĩ Năm Nghĩa (đã qua đời) và là Nguyễn thị Thơ, giám đốc đoàn TMTN. Em của Hữu Thinh và Thanh Tùng. Đã có gia đình và có con. Vợ Bảo Quốc là người ngoài giới. Địa chỉ : 240 Ter Trần hưng Đạo Saigon.

BẢO THỨ tức Nguyễn trung Khuyến sanh năm Giáp Thân (1944) tại Cầnthơ. Con trai lớn của ông Tam Đức, chủ nhiệm báo «Tiếng Việt».

DIỆP LANG sanh năm Canh Thìn (1940) tại Sadec, tên thật Dương công Thuần. Con của nhạc sĩ Ba Diệp (đã qua còn). Diệp Lang đã dũng tên của cha và tên của mẹ ghép lại thành tên sân khấu của anh. Vợ anh là đào Phương Liên, đã có 2 con. Nhưng cả hai đều tuyển bố «xa nhà ».

DŨNG THANH LÂM tức Robert Bùi văn Tâm, sanh năm 1942 tại Thủ Đức (Giadịnh). Quốc tịch Pháp. Đảo cả gia đình.

HỨU PHƯỚC, sanh năm Ất Hợi, tên thật Trần văn Phước. Nguyên quán : Sóc trăng (Ba Xuyên). Thân sanh của Hương Lan.

HOÀNG LONG tên thật Nguyễn huệ Long, sanh năm Ất Dậu (1945) Vợ là đào Kim Ngọc địa chỉ : 345/60 Trần hưng Đạo Saigon.

HÙNG CƯỜNG tức Trần kim Cường sanh năm 1936 (Bính Tí) Nguồi ở Hải phòng Nội ở Bentre. Có vợ người ngoài giới, địa chỉ : 21/1/7 Nguyễn thiện Thuật Saigon.

HOÀNG MAI sanh năm 1920 (Canh Thân) tên thật Trần văn Mai. Nguyên quán An cựu (Huế) Có vợ người ngoài giới. Địa chỉ : 65/20 Phan đình Phùng Saigon. Trước gia nhập cải lương, sau sang thoại kịch.

(Còn nữa)

ĐỌC
Đuốc Nhà Nam
Bạn có hy vọng sẽ trúng giải trong cuộc thi hàng tháng của báo này

Thời gian.. qua mau

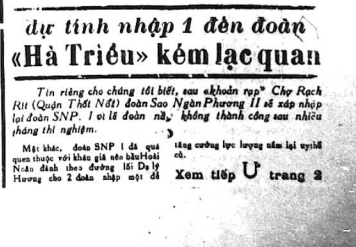

Xem q a, bạn nhận ngay ra người đông giữa là nữ nghệ sĩ BÍCH THUẬN. Nhưng, còn... hai cô bé ti-teo đông hai bên ?

— ? chết! Đã là... Bà hát rồi đây nhé! Vâng, bên trái là Bà Dại do Phúc (không rõ là vinh thăng Thiếu Tá chưa? và bên phải là Bà Bé ?

— Vây, chớ không phải hai cô BÍCH SƠN và BÍCH THỦY thuở được cô Bích Thuận dẫn đến Nhà Thờ chịu lễ rửa tội ?

— Thì... còn ai khác. Nhưng mà, thời gian.. qua mau !

Vài nét cải lương ở miền Tây

TỪ 'SAO NGÀN PHƯƠNG'

dự tính nhập 1 đên đoàn

«Hà Triều» kém lạc quan

Tin riêng cho chúng tôi biết, sau «khoán rạp" Chợ Rạch Rít (Quận Thất Nát) đoàn Sao Ngàn Phương II sẽ xếp nhập lại đoàn SNP. I ol là đoàn nầy không thành công sau nhiều tháng thí nghiệm.

Mặt khác, đoàn SNP I đã qua quan thuộc với khán giả nên khuyến Nhân đình thêm đường lối Dạ lý Hương cho 2 đoàn nhập một để tăng cường lực lượng nâm lại uyển chí.

Xem tiếp U trang 2

BÀI HỌC KHÔNG GIAN

của X.X.

Hôm nay, tôi tạm biệt những bài học của quá khứ để nói lên lời học cần hiệu tại, bài học không gian.

Nhân loại đã hồi hộp chứng kiến cuộc đổ bộ lên nguyệt cầu của ba nhà phi hành Mỹ quốc.

Những tên Armstrong, Aldrin, Collins vang dội trên thế giới tiếp theo những đêm khác đã được loài người, nhác đến như Glenn, Carpenter Shirra, Gargarin, Titov Nikolayev, Popovich, Valentina v.v.

Hợ cố quốc tịch Mỹ và quốc tịch Nga nhưng họ đã tiến lên một mức mà thành nên những người vũ trụ để thám hiểm và chinh phục không gian. Những thắng lợi trong cuộc chinh phục không gian không phải là thắng lợi riêng của Nga hay của Mỹ. Đó là những thắng lợi của loài người và tất cả loài người đều phải hoan hô cả vô.

Người ta đã lận sâu hơn cả, đã bay cao hơn chim nay lại lên nhập vào không không vô tận, để chưa lên Nguyệt cầu và ngày nào thám hiểm những hành tinh khác trong vũ trụ kể thật là dại, phi thường, không hoàn nghinh sao được ?

Tinh dị khoa học mà người ta đã đạt được chưng tỏ những khả năng vô tận của con người.

x*x

Nhờ lại nhà triết học Pascal ở thế kỉ XVII đã nói : « *Sự im lặng của không gian vô tận đã làm rất hoảng sợ* »

Ông hoàng sự vũ trụ trường của ông đã vượt khỏi áp lực của địa cầu với những cái nhỏ nhoi ta trên cầu con người để thông cảm với vũ trụ bao la. Những vũ trụ ấy là gì để nàng lên tâm hồn của ông làm ông hoang mang hoang sợ.

Sự sợ hãi của nhà triết học tiếc hiểu thích học tìm hiểu của những nhà bác học sau. Và nhờ thế mà khoa học không gian đã phát triển với tốc độ phi thường.

Chính người đồng thời với Pascal là nhà bác học Galilée đã khám phá ra vị trí của trái đất trong vũ trụ, biết rằng nó có hình tròn và nó quay.

Nhưng Galilée đã bị Tòa án và Tòa Thánh La mã lên án là tà thuyết.

Tòa thánh lên án :

« *Chủ trương trái đất không nằm ở trung tâm vũ trụ, nó không ở yên một chỗ và nó quay là một chủ trương vô lý, hư ngụy về triết học và sai lầm về tín ngưỡng.*

Galilée buộc lòng phải phủ nhận lý thuyết của mình trước Tòa Án nhưng trong thâm tâm vẫn tin tưởng đã nắm được chân lý. Chỉ nghĩ bảo thủ đã thắng thế với áp lực của cường quyền. Nhưng cái chân lý của một người phát minh đã được những người sau khai thác để lần lần đi tới những cuộc khám phá không gian như chúng ta đã chứng kiến ngày nay.

Như vậy thế có Nga lẫn Mỹ đều đã thừa hưởng được rất nhiều những phát minh của người trước. Hỏi có ai thể về kỹ thuật và phương tiện Khoa học không gian là công trình chung của nhân loại. Nó không phải là độc quyền của một nước nào.

Người trong thuyền không gian Mỹ hay người trong tàu Vũ trụ Nga, những người không gian của hai nước phải được coi như những vị sứ giả của loài người được đưa tới những không tuyệt vời để khám phá những lẽ mặt của thiên đường trong thái không vô tận.

Đầu hôm sớm mai, tên tuổi bay vang lừng khắp năm châu bốn biển và chính bản thân họ cũng thấy nhiều thay đổi. Họ hành diện được sống những giờ phút phi thường ở trên tất cả mọi loài trong thiên hạ. Rủi mà chết thì họ cũng được chết ngoài thế tục như 3 phi hành gia Mỹ và một phi hành gia Nga.

Nhưng nếu sống nhiều hơn số chết vì khoa học đã tạo đựng thì hãy nhớ đã bao và sự sống cho họ. Và họ được sống mãi với những kỷ niệm phi phàm.

Văn Pháp có chữ terre à terre để chỉ những gì là trên mặt đất, những gì tầm thường thô bỉ của con người.

Những người không gian nhưt định không terre à terre. Họ đã vượt biên cương của xứ họ và vượt khỏi áp lực của địa cầu. Có người đã lên tới cung trăng như 2 anh Armstrong và Aldrin.

Bởi thế nên khi trở về mặt đất họ tự cảm thấy họ là một số người đặc biệt và họ tìm kiếm để gặp nhau. Họ không còn là người Nga hay người Mỹ, Họ là những người không gian nay chỉ mới đếm được 5,5 chục người.

Sau những cuộc đổ bộ khánh không gian như thế họ không thể còn để kỳ thị chủng tộc, còn tổ quốc gia hẹp hòi, họ phải ghét chiến tranh và tha thiết với hòa bình. Họ đã đặt lên cung trăng những thông điệp hòa bình, họ không thể quên việc làm hùng vĩ đó.

Họ đã đại diện cho loài người ở mặt hành tinh không có người thì những thông điệp đó họ gửi tới cho ai ? Có nhiều thông điệp lắm. Có nhiều quốc kỳ nữa.

Nhưng người ta trước chỉ nhớ tới thông điệp của Tổng Thống Mỹ và lá cờ của Hiệp Chúng Quốc vì ba sứ giả Hòa bình là 3 người Mỹ. Nước Mỹ hiện đương mắc phải một cuộc chiến tranh ác hại ở Việt Nam.

Tổng Thống Nixon đã long trọng tuyên bố trước nhân dân Mỹ và nhân dân thế giới là ông sẽ chấm dứt cuộc chiến đó. Nay ông gửi thông điệp Hòa bình lên cung trăng chắc chắn là ông không gửi cho thằng cuội.

Và như thế thì thông điệp của ông vẫn là một lời hứa, một lời thề. Thề trong không gian. Hứa trước loài người. Lời thề đó là lời thề đặc. Lời hứa đó long trọng phi thường.

*

Một người không gian Mỹ. Thiếu tá Carpenter khi sắp được đầy lên không gian đã nói : *Ngày đã là ngày tối đại của đời tôi. Tôi nhớ lại khi cha tôi sắp chết, ông đã nói với lương y ông rằng : RỒI ĐÂY TÔI SẼ BIẾT SỰ BÍ MẬT TỐI ĐẠI*". Ngài trên đỉnh hòa tiến Atlas hôm nay tôi cũng có cảm tưởng rằng tôi sẽ khám phá được sự bí mật tối đại.

Một thế hệ trôi qua mà con người đã bỏ nhau xa lắc.

Người cha phải chờ tới ngày chết của đời mình mới dám nghĩ rằng mình sẽ khám phá được cái bí mật tối đại ở thế giới bên kia.

Nhưng người con ngày hỡi bỏn nên trắng, lực cường đã được tìm hiểu cái bí mật tối đại của loài người. Người cha đi rồi đi luôn và chưa chắc được thấy gì bên kia thế giới. Những cảnh địa ngục âm u, những cảnh thiên đường rực rỡ, những quỉ sứ, thánh thần và tiên nữ chỉ do các tưởng tượng được nuôi bằng thần thoại, cổ tích, tín ngưỡng, và dị đoan.

Bây giờ người ta có cách thoát khỏi áp lực của địa cầu, người ta không nhớt định phải sống là là trên mặt đất, người ta có thể bay bổng tuyệt vời để ngó xuống cối trần thấp thỏi và nhỏ bé bét bao nhiêu. Người ta đã khám phá nguyệt cầu mà không thấy Hằng Nga. Người ta đã khám phá Đại Dương mà không thấy Long vương cùng Thủy Điện.

Người ta đã xâm nhập thượng giới mà không thấy tiên nữ với Thiên Cung.

Những giấc mộng siêu phàm nay đã tan ra từng mảnh khoa học đã lấp mất nguồn thơ. Những khoa học đã khai thông nguồn mới. Khoa học đã đưa người lên không gian để cho là thấy sự phối hợp chặt chẽ giữa thế xác với linh hồn. Ta không cần phải thoát xác mà cũng được bơi lội trong không gian vô tận để khám phá những gì ở thế giới bên kia.

Xác thịt nay hết còn là ngục tối để giam hãm linh hồn.

Trái lại, nó là cần cứ duy nhứt của linh hồn và nó đã phục vụ linh hồn với tất cả nhưng khả năng của nó. Thể xác tiêu trần, thì linh hồn cũng hết nơi trú ẩn, không có thiên đàng mà lên, không có địa ngục mà xuống.

Vậy thì thể xác của ta không còn có thể gọi là xác phàm được nữa. Nó vẫn có nhưng đời ; vì phàm tục nhưng nó cũng siêu phàm khi nó bay lên không gian bay nó đi linh hồn thông cảm với linh hồn người vũ trụ.

Hồn với xác chỉ là một.

Nó là tất cả. Nó là con người. Con người đã ăn lông, ở lỗ, đã mặc nhưng áo tiến xa hơn thế vật khi nó đã chinh phục được thiên nhiên,chinh phục được địa cầu và đương khám phá không gian để chinh phục vũ trụ.

Không có lý sau bao nhiêu thắng lợi vĩ đại như trên mà con người cảng lê hoài thế tánh,không chịu khác phục bản thân để cho lòng mình cung thanh cao và rộng rãi như những người không gian bay trong vũ trụ.

Vân mình ở trước mặt ta chứ không ở sau lưng ta. Ở sau lưng ta là cái vàng tối tăm, là dốt nát, sống thủ vật, đã man, bộ lạc, phong kiến, ích kỷ, hẹp hòi, giả dối...

Trước mắt ta là ánh sáng là tiến bộ,là tương ái, tương thân, là đoàn kết và đại đồng, là hoàng kim thời đại.

Valentina, một nữ phi hành gia Nga khi bay lên không gian đã ngồ thấy trái đất như một vật xanh nhỏ xíu.

Cỏ nhỏ nhà, nhỏ nước, nhỏ « Liên xô vĩ-đại » của cô nhưng không lâm sao tìm thấy vị trí nhưng rất đó ở trong lãng xanh nhỏ xíu nên không thể phân biệt nhà mình và thấy yêu thương quá của rầu trong đó có cô thủ lân bạn, cả cộng sản lẫn tư bản vì tất cả đều là đồng loại của cô.

Rồi bao nhiêu thành kiến đều như bị xóa nhòa trong tâm tưởng không còn thù mà chỉ có bạn. Bạn có là tất cả, là loài người sống trong không gian và trong lãng loài người bé nhỏ nhưng vân muốn trở về với cái bé nhỏ đó để sống chung với đồng loại. Và cô đã trở về an toàn.

Thì hành gia Armstrong khi đã chơn xuống nguyệt cầu cảm thấy một niềm hành diện vô biên. Anh nói như một triết gia :

—Hãy là một bước nhỏ của một người nhưng là một bước lớn của nhơn loại".

Nhưng vợ anh ở dưới đất lại nói : *«Đâu có sung sướng bằng ngày tân lên của chúng tôi.*"

Hai người cùng đều có lý. Một người hành diện về cái nhiệm vụ cao cả của mình. Một người chỉ nghĩ tới hạnh phúc của riêng mình.

Nhưng rồi chính Armstrong trước khi trở về trái đất cũng nói : « *Đâu đã đến đây vẫn sẽ còn du hành lên tận nơi nào chúng nữa thì con đường trở về quê hương bao giờ cũng đẹp đẽ hơn cả*"

Thế là sau khi sung sướng hoàn thành sứ mạng cao cả, người không gian cũng trở lại làm người, để được hưởng cái hạnh phúc của bản của con người là trở về quê cũ sống với đồng bào và nhân bên vợ đẹp.

Và « Đẹp » ấy thì hơn nữa vì anh đã làm một cuộc du hành trên một triệu dặm sau đó. Anh chưa chắc đã trở về an toàn mà anh đã trở về.

Hãy học không gian là bài học của con người biết tin tưởng ở khả năng của loài người nhưng cũng biết tận dụng những khả năng đó để đem lại hạnh phúc cho chính mình và cho đồng loại.

Phải có tâm mà không gian mới thấy loài người bé nhỏ nhưng vĩ đại và sự sống có một giá trị tuyệt đối không có thể con thường ở cõi Hồn bao vệ sự sống của tất cả mọi người cùng nhân người ta cần bảo vệ sự sống của những người không gian.

Năm Mỹ đã tốn 30 tỷ Mỹ kim để chinh phục không gian và được toàn thế giới hoan nghênh và cảm phục.

Nhưng năm Mỹ đã tốn trên 100 tỷ Mỹ kim và xương máu của gần 40 ngàn thanh niên cho chiến tranh để khiến cho hầu hết thế giới mía mai.

Do đó ông phó, giới thông điệp Hòa bình lên tới cung trăng và không phải là gửi cho chú Cuội.

Người vũ trụ đã viết bài thơ không gian. Mà bài thơ không gian vẫn là bài thơ của nhân loại.

Tiếp theo G trang 3

Nếu là người trong trực quan nhiệp chính sau bằng một trở lực để đưa một vị hoàng tử nào xuống đàng hơn hết lên nắm nghiệp vua cha. Đúng nhưng quan nhiệp chính trong tuồng của soạn giả Trần thanh Hiếu lại khác. Ông ta chỉ là một vị quan nhỏ nhưng nói không ai nghe chỉ là một con kiến đã dự lại những tư biểu tâu mà người ta đã làm sẵn để vô tình đóng ta nếu giảo cho là nịnh thần.

Dầu rằng tất cả ngang trái đảo ngược sắp xếp khá chu đáo do bọn nịnh thần ám mưu, nhưng ít ra đóng đúng vai quan nhiệp chính (đúng theo cái nghĩa nhiệp chính) thì ông ta phải ngay nhiên cho Đông nhà quan nhiệp chính trong « trên đỉ là thương yêu » không để ý ngay nhiên gì hết và cũng không có phản ứng tỉ tỉ nào hết.

Do đó, nhiều việc ấy thoát ly hẳn khuôn khổ một truyện Tiếu Thuyết đề... cả gần một điểm đáng cho khán giả ngạc nhiên khi soạn giả gán tính chất giảo tâm cho quan ngự sử. Lại cũng ở ở hai hết lịch sử Đông phương, chức vị ngự sử thì đánh cho những người can trực, nhưt, không bao giờ sự vụ đầu tiên phải rơi đầu cũng không hề đầu điểm sự tự...

Truyện ba anh em nhà chép sử được Đã với hoàn đông thu chức của Thái Tử trong Đông chu liệt quốc, trụ tên sử gia Lê văn Hưu của ta là không là những gương sáng của Đông phương và chục vị Ngự sử đó sao ? Thế mà trong « Trên đỉnh thương yêu », soạn giả lại cho nhà cuộc sử ấy ở ngay nơi công việc tội lỗi tày trời khi đàm đặt bút thêm vào chữ Liêu mộ nói ngang đã biến chu nay thành ra chữ Tử, do đó, thay vì biểu tâu quân công sẽ đặt Hoàng tử Trọng Liễu lên ngôi, lại trao ngọc vàng và cho Trọng Tử Đỉnh rồng ở đây soạn giả Trần thanh Hiếu có quyền muốn nói, người làm sử có thể bịa đặt một sự tích, có thể biến đổi thành tựu thế nhưng sau giả cũng có thể đổ lỗi đổng ta bị mua chuộc, bị bức bách để làm công việc tại lỗi kia hơn là để chính ông ta chủ mưu.

Dầu soạn giả có minh giải điều đó rằng chỉ là quan ngự sử kia lại cũng là người chu vi thừa nhận của hoàng tử Triệu khuôn Trọng Tử. Đương nhiên người viết bài này thấy xôn xang đã tại tìm cớ kh thay vai Ngự sử « Trên đỉnh thương yêu » mà mỹ trên sau khác để làm cho khán giả cảm thấy Tội nghiệp cho đành ngồi ngự sử làm vậy thay !

KỲ SAU : Những ưu và khuyết điểm khác của một vở hát cổ cần bản xây dựng

Tiếp theo F trang 8

bầu bết là người lạn, nói là 40 đến trên 50 Chỉ có đầu ở đoạ ở đến đến Cung Vọng cổ. Bởi vậy, khán giả đến xem cũng toàn là các ông già bà già cho là cổ cảm cổ ngày.

Bì nói tiếp : Tuồng hát thì có tuồng đoàn điển đến cả thang mới hết, có hôm nay diễn "một khúc" ngày mai lại tiếp diễn đến "khúc khác" chứ hết chuyện thì đoàn mới đổi tuồng. Như đêm nay là đêm thứ sáu của tuồng "Lý Đông, được hát nối.

Sống chết với nghề !

Nghe qua thành phố có cô Năm Đỏ, mới Nổ nghề ở tài đánh của sáu khẩu hát Bội chẳng tối tăm vào hậu trường. Cô Năm tiếp chúng tôi với tất cả tự niềm nở.

Thật là người sự tưởng tượng của chúng tôi. Qua lớp phấn son và trang phục gọn gàng và lọng lẫy, ngày nay cô Năm vẫn còn ... sáng rực như một ngôi sao. Cô thế nói Năm Đỏ trên sân khấu tuồng cổ như một Phùng Hà trên sân khấu cải lịch.

Qua câu hỏi của chúng tôi, cô Năm cho biết :

— Cô nghề phải sống Chết với nghề. Cậu coi, đoàn hát cổ trên đường 40 người mà ai cũng đưm đeo gia cảnh vậy mà mỗi đêm, hay mỗi xuất hát bông số thì cao nhất chưa vượt quá 4.000 đồng thì cậu tính ra tôi được bao nhiêu ?

Dầu rằng tính là nghề sống tồn tuồng cũng anh chị em khác, nhưt là trong thời buổi này.

(*Còn tiếp*)

Xem trang 5

Châu Vệ
Hiệp Phổ

TRUYỆN NGẮN CÓ NHUẬN BÚT

Suốt cả tuần, đọc tin tức quân sự, chánh trị hàng ngày, đọc những tin thời sự nóng bỏng, giựt gân đầy đẹp, thần kinh bạn đọc lâm lúc căng căng thẳng. Với ý định đem lại cho bạn những tác thoát mái, một tuần, người phụ trương Kịch trường, ĐUỐC NHÀ NAM sẽ chọn đăng truyện ngắn hoặc sáng tác, hoặc dịch thuật chuyện ngoại quốc. Nội dung cui, nhẹ nhàng, ý nghĩa, nếu chuyện tình thì tương đối « sạch sẽ ». Dĩ nhiên, nhà báo phải đòi hỏi bài phi cho tác giả hoặc dịch giả. Chuyện dịch (nên kể xuất xứ gốc) viết rõ tên tác giả) : 600$; Chuyện sáng tác 1.000$ một bài. Thanh toán cách 7 ngày sau ngày đăng bài. Tác giả đến nhận tại báo quản, hoặc nhà báo gửi Bưu phiếu nếu tác giả ở xa. Do đó, yêu cầu tác giả, ngoài bút hiệu (nếu cần) xin viết rõ tên họ đúng theo giấy tờ.

Bài gởi cho ĐUỐC NHÀ NAM, nhớ ghi rõ : « BÀI Đ.N.N SỐ CHỦA NHỰT » bài nhận được bài, nhà báo sẽ cho thử tự số bao tin ngay trong Đ.N.N hằng ngày. Và khi được chọn đăng, bài cũ ghi đúng số thứ tự đã loan báo, đã các tác giả đoán hiểu bài của mình đã bị loại khi thấy số thứ tự bị nhảy qua. Như chẳng nhạt nếu đăng bài mang số thứ tự 1, chưa như tới đăng bài số 5, như vậy, ba bài số 2, 3 và 4 đã bị loại, khỏi cần giải thích. Nhà báo không nhận những bài đã đăng trên sách, báo. Nếu đăng lầm cả bị khám phá, tác giả sẽ không được lãnh thù lao. Nhà báo sẽ không hoàn trả bản thảo những bài bị loại. Bát được chọn đăng, bản quyền vẫn của tác giả.

ĐUỐC NHÀ NAM

Truyện ngắn Chúa Nhựt — HOA SAO

Tác giả
HDH DẠ HƯƠNG
VI THẢO

Truyện ngắn số thứ tự 13

Những tia nắng vàng cuối cùng của buổi hoàng hôn đân rút lên thật cao, mất hút ở đầu ngọn ngọc lan, bần trời nhạt đi sắc rám hồng ban chiều, và không gian nằm một mầu xám âm thầm... Bên bà dường những rặt đen đã được bật sáng, trời đang đi Bên bà dường những rặt đen chìm xuống mít hút, con lộ trước mặt nằm dài vào đêm vạn vật chìm xuống mít hút, con lộ trước mặt nằm bất động và cô khu phố im lìm chưa bông không gian hoang vắng của một buổi cuối ngày.

Vi dừng bên cửa sổ lầnh như lâu lắm rồi gió lạnh thổi qua làm hai gò má Vi như tê dại hẳn đi. Vi đưa tay lên vuốt mặt rồi tự nhiên thấy buồn buồn, nét buồn mênh mang xa lạ từ đâu nhẹ nhẹ đi vào tâm tư làm Vi như ngờ ngẩn hoang mang. Vi đang cố gắng khuấng thật là nhẹ đang cố lên lời trong tim Một cái gì buồng khuấng thật là nhẹ đang cố lên lời trong tim thức... Vi không hiểu tại sao hôm nay Vi lại không ngủ được, dù đã cố nhắm mắt nhưng rồi vẫn cứ thấy thao thức hoài !

Mẹ nằm bên Vi và cả ngủ từ lâu, sự làm Mẹ trở giấc Vi đã rón khỏi giường và ra đứng bên cửa sổ nầy... Giữa mắt đen mênh mông của bầu trời, vàng trăng lưới hiem vướng sau đám lá đen đủi của hàng cây bên đường tỏa ánh sáng thật dục. Vi ngăng mặt nhìn lên, trên đó Vi nhìn thấy ngôi sao hôm to và sáng thật sáng ngân vạn vì sao lấp lánh đính trên tấm thảm nhung vô tận đen thâm thẩm, mầu đen của vũ trụ nhung vô tận đen thâm thẩm, mầu đen của vũ trụ về đêm cùng những ngôn gió cuối mùa về lành lạnh làm Vi thấy khoan khoái hơn.

Những bàn khoan trần trực như dịu xuống... và Vi mỉm cười khi chợt nghĩ đến chú Trần. Chú cu Đalạt đã hơn một năm rồi, một năm trời ở Quân Trường Vi nghĩ hẳn là chú đã thay đổi nhiều lắm và rồi Vi sẽ không còn tìm lại được ở chú những nét tinh nghịch ngày trước... Kỷ luật Quân Đội chắc đã biến chú của Vi thành cứng rắn và chững chạc hơn... Từ ngày chú đi lính rồi, chẳng còn ai để chuyện cho Vi nghe nữa cả...

Chú Trần chỉ lớn hơn Vi có 5 tuổi nên nhiều khi chú chịu nói chuyện như bạn, bố Vi vẫn mắng chú sao hay quá để dài đã Vi hỏn với chú, nhưng chú chỉ cười... Chú thích nói chuyện với Vi — vì hai chú cháu hợp nhau — chú bảo thế. Song Vi thì Vi chỉ ghét mỗi cái tính của chú là bắt cứ việc gì chú cũng đem triết lý vào được cả, — m cái giọng triết lý của chú nghe nó gần gần làm sao lắm — Vì cứ nói với chú như vậy.

Nhưng tuy ghét thì ghét, trong nhưng giờ học của hai chú cháu vì vẫn thấy thích được nghe chú kể chuyện nhiều hơn là làm bài. Mỗi ngày sau giờ học, chú Trần hay kể cho Vi nghe những câu chuyện ngộ nghĩnh chú gặp trong những lúc lang thang thang suốt buổi ngoài phố, hay những nguyên do thật buồn cười đã xảy ra các vụ trạnh chấp thư hùng của bọn du đãng, và cả cái thứ chú còn là học trò mỗi ngày đắt xe lên đến theo các cô bé xinh xinh.

Kết thúc mỗi câu chuyện của chú bao giờ cũng là một câu triết lý nhơ nhỏ... mà thường vẫn là đầu đề cho những vụ tranh luận giữa hai chú cháu...

Chú Trần cũng thường hay nói với Vi về các loài hoa, với những câu chuyện mà chú góp nhặt thật tài thích để kể cho Vi nghe hàng buổi về ý nghĩa của loài hoa đó.

Nghe chuyện của chú, Vi đâm ra hãu như biết gần hết các câu chuyện thuộc loại mà chú Trần gọi là « Tình sử thế giới loài hoa ». Chú bảo rằng tâm hồn mỗi người con gái là một bông hoa, và khi người con gái biết yêu chuyện tình của họ sẽ mang tên một sắc hoa riêng biệt. Với chính chiến kéo dài, mấu lửa, bom đạn và chết chóc điều tàn nay, Chính phủ là người dẫn lối tự tưởng nàng đứng đầu con mong ngóng chống đến biết thành trường để hoa chú biết khi nàng chết, dưới chân nàng sẽ mọc lên một loài hoa và hoa đó được mang tên là bắt tử ... Vì đã tình nghịch cười phá lên hỏi chú như thế chú muốn sau này vợ của chú cũng phải được như vậy đó sao ?! Chú chỉ cười... Chú Trần còn ca ngợi hoa Huệ và nói là Nam Phương Hoàng Hậu của Việt Nam ngày trước xứng đáng mang tên loài hoa này, người đàn bà thật hoàn toàn cao quý cả về sắc lẫn hương.

Vi còn nhớ có một lần chú gửi tặt cho Vi một bó Mimôza đầy những hoa vàng, và kèm theo chú viết : — « Chú gởi cho Vi nàng My nương của Đalạt » — Câu đó của chú Trần đã làm mọi người ngạc nhiên, chỉ riêng Vi thì Vi hiểu, với những bông hoa mầu vàng đó chú muốn nói đến nàng My Nương ngày xưa đã trong tư chàng lái đó qua tiếng sáo buồn trên sông Vinh.

Hơn một năm trời trong Quân Trường mang chú Linh tớ đặm vào đời, những lần viết thư về cho Vi, chú Trần đã không còn nói chuyện về loài hoa như ngày xưa... chú thường kể thật nhiều về cái lạnh của Đalạt.

« — Đalạt lạnh không chỉ thoáng qua vào những ngày mùa Đông như khí hậu miền Nam, không giá buốt đến nứt nẻ da mặt như ở miền Bắc, nhưng cũng đó cho những thăng con trai mới đến Đalạt như chú phải mất ngủ mấy hôm vì thấy buồn và nhớ Hànội— Chú nói thế thì làm sao Vi hiểu được nhỉ, ngày đi cư chúa của chú còn bé tí thì làm sao biết được Hà nội lạnh như thế nào ? Miền Quê Hương xa cách ấy, có!

«Những quả hồng cho hạnh phúc
«Những hạt cốm cho Thanh Bình
Những quả nhớt cho tuổi thơ
«Và... những quả mơ... cho tuổi trẻ !!

Vi nghe đó, thân yêu biết là bao phải không Vi...

« Những đêm đầu tiên trong Quân trường nằm lẳng tai nghe giới thổi qua những thông vi vu như những lời than vãn, mưa đập vào cửa kính nghe rét buốt chú đã không sao ngủ được, buồn và thấy nhớ Hànội đến vô cùng rất cơ Vi... Đalạt không có TRÀNG- nhưt có cốm, không có nhớt và không có những quả mơ xanh xanh như Hanoi xa cách của chú chúa mình.

«Nhưng Đalạt có mận, có đào, có những cảnh Anh Đào nở tưng rực rỡ, có điểm cho mùa Xuân, và có những vườn, hoa Pensée vào buổi sáng sương đỏ xuống lanh mờ đến nửa...

«... Có những buổi gốc đêm trên phố dài ở một sườn đồi dốc đứng nhìn Đalạt mờn sương mông, lác đác vài cây thông cần cỗi đen đủi đứng ngạo nghễ như thách đố với thời gian.

Con đường đất đỏ ngoằn nghèo chạy xuống thung lũng âu hun hút như đường dẫn xuống Địa Ngục của những câu chuyện thần thoại trẻ thơ mà chẳng của chú vẫn thường thích đọc. Xa xa đỉnh Lâm Viên sừng sững vươn lên nền trời mầu xám nhạt. Đa lạt đêm lạnh nên ít khi được ngắm tăng sáng như ở vùng ngoại ô Saigon chẳng đang sống đầu Vi ạ !

«Đêm, tất cả chìm đắm trong màn sương mờ đã phủ xuống từ hồi chiều. Thấp thoáng vài ngọn đèn đầu le lói hắt ra từ khung cửa của những căn nhà thấp nhỏ đeo chân đồi... Trời mưa gió nổi lên và hu hắt, tạt những giọt mưa vào một ngọn lành lạnh.. Khung cảnh lâm chỉ chợt như đến cô bé chẳng có tâm hồn thơ ở thường vẫn ao ước được sống riêng biệt với cái thức được vị trí của mình trong vũ trụ...»

x*x

Chú Trần ạ ! bây giờ là buổi bình minh giao mùa, giờ đêm vẫn lành lạnh,... Đứng dậy mặt mình giữa trời đêm mông lung Vi chỉ thấy lờ mờ ở không vườn thước mặt cây hoa sử thấp là tế những thật nhiều bông trắng hương hoa sử lân hương Ngọc Lan thơm thơm ngan ngát thoảng trong giá... Cái lạnh mơ mau trên tóc trên mặt và đi vào từng thớ thịt.

Vi có cảm tưởng không gian như chưn xuống ngưng đọng xung quanh Vi. Trong cảm giác lành lạnh đó, thế xác Vi như tan ra và biến đi dần mất, chỉ còn lại khối óc Vi, bộ óc nhỏ bé đang ngọ ngẩn kiếm tìm... Và lình hồn Vi lăng lăng nương theo gió loãng vào không gian... Không gian thì lững lộng, vũ trụ về đêm sao huyền hoặc... Và Vi thấy Vi thật là bé nhỏ...

x*x

Vi nhớ buổi sáng hôm tiễn chú Trần đi vào nghiệp binh, khi trở về Vi đã tìm thấy trong quyển nhật ký của Vi dưới những hàng chữ Vi vừa viết, có những dòng của chú :

«— Bầu trời rộng lớn đen thâm thẩm, đây những vì sao lấp lánh nhỏ li ti — mỗi vì sao là một niềm cô độc, trăm vì sao kết thành một vòng hoa cô đơn...—»

«— Chấu gửi của chú ơi ! chú đã biết rồi, mỗi người con gái vừa chớm lớn đều mang trong mắt một cánh hoa thật đẹp... Hoa sao !»

x*x

Có tiếng mẹ vở mình trong giường gọi Vi

— Vi ơi ! khuya lắm rồi đấy, đi ngủ thôi con...

Vi ngước nhìn bầu trời, vì sao hôm vẫn ở trước mắt Vi... Một cơn gió lạnh tạt qua Vi chợt rùng mình kéo hai cánh cửa sổ khép lại rồi quay vào...

Vi lên giường nằm nếp bên mẹ, đầu Vi gối lên mái tóc mẹ phủ đen nên gối... mầu đen trong mềm mại như con suối nhỏ lẻn lỏi qua những ghềnh đá tìm về Đại Dương, và dịu vợi như mầu đen khung trời, như tình mẹ yêu Vi... Vì kéo những sợi tóc mẹ cho phủ lên mặt mình, và Vi ngửi thấy trong tóc mẹ còn thơm mùi chanh tươi, tự dưng Vi thấy yêu mẹ hơn bao giờ, niềm sung sướng chợt đến làm Vi nghẹn ngào rồi nước mắt Vi trào ra thật tự nhiên... Vi nhắm mắt lại mỉm cười và thì thầm «mẹ ! Bầu trời đêm nay dầy đặc và đen thâm thẩm mầu đen thật đẹp như mái tóc mẹ, vì ánh trăng chiếu sáng dịu đang như ánh mắt mẹ âu yếm lắc nhẹ con.

Cổ muốn ngăn vì sao lấp lánh — mỗi vì sao là một niềm cô độc, trăm vì sao, triệu vì sao kết thành một vòng hoa cô đơn, Đêm nay con muốn mơ thấy mình biến thành một ngôi sao, để được thấy lục lọng, tơ trợi giữa cái cô đơn huyền hoặc của hàng trăm, triệu vì sao nhỏ bé trên nền trời...

HDH DẠ HƯƠNG VI THẢO

Thơ cay...

Khác biệt

Cùng công tử chức, cùng quân nhân,
Kẻ sống phủ phê, kẻ nợ nần ?
Lương lậu như nhau, sao khác vậy ?
Nghĩ không ra lẽ, cứ tần ngần !

x*x

Lanh lợi ? khôn ngoan ? giỏi lắm lao ?
Gia đình dư giả sướng làm sao !
Ú ù, cạt cạt, lương chan chát !
Nhà đột, con dau, bụng đói cào !!

x*x

Ủ phải ! đúng rồi ! đúng chẳng sai ?!
Nhưng mà suy gẫm... chớ bì ai ?!
Kia gương Thủ Tướng... ông Hương đấy,
Trong sạch chịu nghèo !... lại chết ai ??

BÍA MIỆNG 22-6-69

Dân nghèo nói với quý vị Đại diện

Tin các báo : có vị Dân biểu quên đi họp và có vị đi họp thường tay ra cái vẻ chuyện cả nhân.

Công dân bốn phận chung tôi là...
Ăn... rồng... bầu quý vị ra !
Hy vọng quý ngài lo lịch quốc ?
Lời dân chút đỉnh bỏ rên la !
Lân tay tình lại từng năm... tháng...!
Đợi sống chăng tới đã... ... à !
Bị họp đi hành người lận... mọc ? !
Mỗ bỏ !... đâm đầu... ủ...ê...a...!!

28-6-69 BÍA MIỆNG

Đường lên cung trăng

(Sáng tác nỗ mừng APOLLO11 của Mỹ lên Cung Trăng)

Đường lên Cung Quảng chẳng còn xa,
Lên, xuống mười hôm chẳng thấy bà !
Sổ tiết bằng dương, xem Chú Cuội,
Hoa Kỳ vượt lộ ngàm Hằng Nga
Kẻ tài chinh phục xin bao đất!
Người giỏi khai nguyên hái là da.
Thế giới oang lòng reo hành diện,
Nhà mừng như được Tái Sanh ra.

Đường đến Hòa Bình

(Hoạ «ĐƯỜNG LÊN CUNG TRĂNG» đề tiết CUỘC CHIẾN VIỆT NAM và HÒA HỘI BALÊ)

Hòa Bình hát đang cuối đường xa,
Dại dăng Chiến chính chán bỏ bà !
Cạn trí nằn lòng, xem gống Mỹ,
Khó tài lắt bước, ngắm như Nga.
Chiến trường mỏi mệt, Quân lui rút,
Hậu tuyến hao mòn, nhượng tối da.
Âu, Á, Mỹ, Phi... đều thất vọng!
Ba Lê Hòa Hội kẻo dài ra!

HOÀI THANH NHÂN
(THANH TÚ)

Tiếp theo U trang 3

Trong khi đó, đoàn Hà Triều do Bảo Mười, Thì điều khiển tài lập trước Tết Kỷ Dậu bị thất bại mấy ngày đầu Xuân (vì thời cuộc) tại rạp Tân Bình (Chợ lớn) rồi đem xuống miền Tây lưu diễn qua các Xã Ấp.

Song kết quả không được như mong muốn, khiến Bảo Mười Thì giao gánh cho Quản lý Xuân Phong dìu dắt cho đoàn lưu ở Saigon. Cuối tháng 7 cũ, đoàn Hà Triều nên tại VinaCông chơ-ten, quang mỹ tạnh. Chưa biết hiện giờ đoàn đã khởi sự lại chưa ?

Kép đặc Kim Hương cùng thầy cô đào trẻ Thu Dị, Kép Hữu Đức (Hậu Đức Thanh Nhàn, đã trước) đã gia nhập TH từ mấy tuần qua. Hiện vở m t « dân tin biết » sang mạng đoàn HT thay tất đen tối.

Thuốc cao Hồng Hoa Tiên Dược Phòng

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tiểu - thuyết Phiêu - lưu, Trinh thám, của PHÙ-ĐỨC (Số 92)

CHÂU VÉ HIỆP PHỐ

Thà ốhết hơn chịu nhọo

(Tiếp theo)

phía trước, thế mà chạy quá ẹt qua mặt không nổi chẳng hổ thẹn hay sao ?

Cả phu xe bên cầm đầu nỗ lực thêm lên.

Hai chiếc xe chạy ngang qua nhà hát tây vẫn tranh đua với nhau song song làm khách đường dưới bước lại xem vừa cười rộ lên.

Bác xa phu trọng tuổi lần thấm mệt thì chiếc xe sau lướt lên liền bị bác chạy lấn qua phía tả cố ý cản ngăn khiến hai xe chạy ra bánh nhau suýt Lật Thiệu phụ ngồi trên xe phía sau sợ xe lật bên nói lớn :

— Tốp ! Tốp lại. Thôi chớ cố tranh đua nữa.

Lục Tặc thấy chiếc xe sau lướt lên liền bị bác chạy lấn qua phía tả cố ý cản ngăn khiến hai xe chạy ra bánh nhau suýt Lật Thiệu phụ ngồi trên xe phía sau sợ xe lật bên nói lớn :

— Tốp ! Tốp lại. Thôi chớ cố tranh đua nữa.

Lục Tặc thấy chiếc xe sau rút lại liền vỗ tay và nói :

— Bớt ra vô ! Bác kéo nây đủ ốm như que củi mà chạy còn có cường tương cho quá. Tôi sẽ giữ lời thưởng bác tiền ngon lành cho bác khoái.

— Xe chạy điên ngã tư Đợt Mẹ, Lục Tặc bảo xa phu quẹo tay hữu trong khi chiếc xe sau chạy thẳng luôn, Lục Tặc bèn nói:

— May cho bác, nếu chiếc xe sau cũng quẹo theo đường nầy thì bác sẽ đi nhựa. Thôi chạy bớt lại, và chạy đến tiệm cháo cá ngừng cho tôi xuống. Tôi trông bác thở gần đức hơi rồi. Nếu chạy xa hơn nữa thì ngày mai bác không chạy xe kiếm tiền được.

Một chập sau chiếc xe ngừng lại trước tiệm cháo cá. Lục Tặc nhảy xuống xe thấy bác phu xe ngồi thở hổn hển da mặt tái lết như không có máu liền nói:

— Bác rán mà thở mạnh bao nhiêu cũng tốt, song đừng lười biếng nín thở mà tôi phải mang tội là xô bác vào cửa tử nghe không? Bây giờ tôi thưởng thêm tiền cho bác bằng năm ba cuốc xe thường để bác mặc sức thôi ăng tiêu lấy sức khỏe lại.

Lục Tặc bèn lấy một tấm giấy bạc đưa cho bác xa phu:

— Đây là đách ngươn đại thưởng bác.

— Cám ơn cậu quá rộng rãi. Tôi cả nể tôi chạy cho chiến lắm mà, trai thanh niên khó hơn được.

Lục Tặc đi vào tiệm cháo cá, thấy trong tiệm có sáu tên đu côn đều đội nón to vành và mặc áo bà ba không giả nút, có ý phơi ngực thoảy những hình xăm rồn rực xanh đỏ. Lục Tặc vẫn thản nhiên một cái bàn trong xa mà ngồi một mình thì nghe mấy tên đu côn nói chuyện to tiếng về mấy vụ đâm chém xưng hùng xưng bá, khoe khoan thì giới chỉ lấy lăm trất tai lắm. Sáu tên đu côn ngồi trong tiệm cháo cá nói chuyện om sòm cả những thực khách trong tiệm như chẳng có mặt nào.

— Lục Tặc lấy làm bực nói thầm :

— Phải chi có anh Năm tại Saigon và đi xem cháo cá với ta hôm nay thì ta ghẹo cho bọn nầy sẽ biết quả cầm thôi hơn của anh còn lại hai hơn cả thư thung, hoặc đao búa của chúng. Mấy thằng du côn các kẻ nầy mà anh Năm cho nếm một trận còn ta xem ngừng mắt biết gì nầy!

Lục Tặc vừa nói dến đây thì bỗng có một người vai hầm lưng gấu cao lớn cỉ vào tiệm. Sáu tên du côn vùng nín khe rồi một đứa mặt đen sì mũi gãy vỗng bọn xăm hình là tay anh chị vùng dậy cất tiếng:

— Ủy nầy cai ca.

Lục Tặc quay lại nhìn thấy người mới cỉ vào tiệm là hai Dõng thì nổi thầm :

Oái chà bác Cả. Ta xui xẻo gặp bác Cả hôm nay khôngbiết bác có mang mối thù cũ với ta hay. không? Nếu bác tiềm tâm cốn thù ta mà gặp ta hôm nay không khỏi bác vặng vọng ta nín thở. Ta nên ngồi day mặt vào vách cứng chobác thấy là hơn, vì ta lâm sao biết ro lòng bác dươ?

Tên anh chị du côn đứng lên chào hỏi hai Dõng rồi liền giới thiệu anh với năm đứa em ít !

— Đây là đại ca hai Dõng, tay anh chị khét tiếng Bến kên trước kia, cách tầm chín năm vẻ trước. Mấy em xem trường tả của anh thì đủ ngán. Anh có sức mạnh đáng khiếp dưa ra một quả dầm nào trống dịch thủ là hạ nằm bất tỉnh.

Nói đến cây Mười Đen là anh chị du côn quay lại hai Dõng tỏ bộ vui vẻ.

— Gặp lại đại ca em vui mừng biết mấy Đại ca mauốn lũng thức gì ?

— Ăn gỏi cá mầu sa nhậu ba xi đế cho khoái khẩu một bữa. Đã lâu rồi qua đi tu không có ăn nhậu rượu thịt chi cả, chủ mười mấy ạ.

— Thưa đại ca, làm gì bỏ Saigon mà đi dâu biệt tin biệt tức đã lâu quá vậy ?

Ai cũng lấm tưởng đại ca bị bắt cầu: kỳ tử ở đâu xa nên em ứt không được tin tức.

Hai Dong mỉm cười đưa tay hiếc qua bộ râu mép thưa :

— Qua vắng bặt tại Saigon vì lên núi Điện bà tại Tây Ninh xin tu hành mà cũng vì mục đích xin một vị Hòa thượng trên núi để truyền dạy thêm cho võ nghệ.

— Hồi trước đại ca võ nghệ cũng đã giỏi lắm rồi, có ai dịch nổi đại ca đâu mà phải học thêm.

— Qua chỉ biết chút ít quyền thuật thôi nhưng nhờ có sức mạnh và có can đảm nên em ứt chọn cầm đầu bọn du côn Bến Kên. Nhưng...

— Nhưng sao đại ca

— Một khơm qua gặp phải một thiếu niên tuổi vừa 17, nhỏ con bộ tịch như con nhái. thế mà nó đánh qua mà ngã nằm một đống, chật đáng lấy lâm xấu hổ cho tám thân bảy thước qua. Qua nghĩ, nếu lâm anh chị du côn vô nghề tầm thường thì có ngày còn bị hạ xấu hổ hơn nữa, em ứt không cần tùng phục mình. Qua bỏ Saigon mà đi tên núi Điện bà. Qua giả ham mộ tu hành xin ở tại chùa mà tu rồi khẩn cầu ông Hòa thượng tại chùa dạy thêm cho võ nghệ. Sau một năm ở tại chùa qua nghe lời một người bạn cầm đầu một đảng ăn cướp. Chuyện nghề được một năm thì lại gặp một người võ nghệ cao cường hơn qua trong một vụ đánh cướp. Thật may cho qua là không bị ông đó bắt nạp cho nhà chức trách giải tòa lằnh nghề tù nên qua xin theo ông để làm đệ tử và thế cái tà qui chánh đến ngày nay.

— Hiện giờ đại ca ở đâu và làm nghề gì ?

— Em hỏi có ý gì ?

— Em muốn đến ca trở lại cầm đầu đàn em ứt giữa Saigon nầy vì hiện nay phe du côn đường mới có tay cầm cầu võ nghệ cao cường lắm.

— Không thể được, qua có lời thề cái tà qui chánh rồi em Mười à.

(MAI TIẾP)

Khảo luận của NGUYỄN TỬ QUANG

THẾ CHIA BA THIÊN HẠ (Tiếp theo)

XXVII.— NGUY ÁN BINH BẤT ĐỘNG, CHỜ ĐỢI... NGÔI SAO TƯỚNG PHỤ FƠI TRÊN NGÔ TRƯỢNG NGUYÊN : NGƯỜI CHẾT ĐUỔI CHẠY NGƯỜI SỐNG.

Khi đuổi đến một chân núi, trông theo thấy quân Thục đi cùng không xa lắm. Ý truyền lịnh chỉ quân cố gắng đuổi đánh. Thất nhiều tử sau nửa cố tiếng pháo nổi rồi tiếng reo hò vang chuyển đất. Quân Thục bấy giờ trở cờ quay trống đứng lại đón đánh.

Dưới bóng cây rừng phất phới tung bay một lá cờ trung quân, trên đề hàng chữ lớn «Hà Thân, tướng về Hương hầu Gia Cát Lượng».

Tư Mã Ý sự tái cả mặt. Định thần nhìn kỹ, thấy từ trong quân có bơn 10 viên thượng tướng, đầy ra một cỗ xe bốn bánh. Trên xe có một người áo đạo bạc, khăn cuộc, quạt lông, đúng là Khổng Minh.

Dạy là Tư Mã Ý «định thần nhìn kỹ», chớ nhìn kỹ thì chắc thấy đến cỗ năm mươi ông Gia Cát Khổng Minh nữa, cái mới ngay !

Ý bấy giờ hay hồn bạt vía, khu lên :

Chạy đi ! Lượng hãy còn sống !. Ta quá coi thường, lần vào đây nguy hiểm, trí gì kẻ, mất rồi !

Đoạn, bỏa tốc quay ngựa cầm cả chạy như điên dại...

Tướng Thục Khổng Minh Dạy đuổi theo sau, quát gọi rõ mồ, bảo chương, lệng kích, xô nhau chạy để mong toàn tính mạng. Chạng ty dây sẽ lên nhau, chết dầy đầy.

Tư Mã Ý chạy được hơn 50 dặm, chợt có 2 viên tướng Ngụy chạy theo nắm lấy. Ý dừa tay xô lên gây cổ hỏi như sau :

— Đâu ? còn khi g ???

Hai tướng đáp :

— Khổng Minh Thục rút vào đến đường hang thì tiếng khóc vang trời

— Đó đó, đường quá hoàng hôn, thu thế ! Tướng Thục rút đã xa rồi.

Ý bần hẩn thở mạt lạc,hoàn hồn nhìn lại mới biết hai tướng đó là Hà Hầu Ba Hệ Hầu Huệ. Ý tên rõ tướng, cùng hai tướng lâm đường nhỏ về trại, rồi sai các tiểu tướng đem quân đi do thám binh các nơi. Qua hai gây sau, có người đến vùng rút đến bàm tâng :

ba quân kêu rõ : Gia Cát Lượng. Quả Gia Cát Lượng chết thật rồi, Lượng bỉ đến Khương Duy đem quân đi thăm hầu. Còn Gia Cát Lượng ngồi trên cỗ xe bốn mọ, chỉ lo... người bằng gỗ !

Người đến tâu lại tin đúng như ý. Hồ là mưu của Khổng Minh để lại để phòng cuộc truy kích của Tư Mã Ý.

Y nghe qua, mới chưng hửng thau tâng

— Ta chỉ liệu như sự số ấy, ai mà liệu được cả cái chết như thế !

Do đó, người đi ở Thục có người ngồi :

— « Gia Cát chết còn đuổi được Trọng ... sống !

Người đời sau lại có bơ mie mai :

— « Rồi đồng xen vạng giữa đêm mới.

Th p thôm con nghi : Lượng « chết rồ » !

Mu n ch ở người Xuyên cười lượng Đại (6)

Sở đâu lại hỏi : tượng hay chưa ! » (7)

Nguyên văn :

« Trường tinh bẩn đã lạc thiên xu.

Bôn tẩu hoàn nghi : Lượng tử tư :

Khiển ngoại chế Kim nhân lãnh tiếu :

Đâu lo do vân hữu hồn v ! ».

Tư Mã Ý biết địch xác Khổng Minh đã chết, lại sáo quân đuổi đánh vào Thục là anh hùng, đi đuổi ... tác xác mà ! Nhưng khi đuổi đến núi Xích ngọc, thấy quân Thục đã vô xa rồi. Ý bèn đem quân trở lại. Rồi mừng hớn hở báo các tướng :

— Gia Cát Lượng đã chết. Thời, thế là chúng ta gối dầu ngủ yên !

Đoạn bảo sư ở.

«Truyện «Tam quốc chí diễn nghĩa» tác giả La Quản Trung chép như vậy.

Và sự việc nầy thực hay giả ?

Chúng ta có thể cho một câu chuyện khi hát, một chuyện khói hay thiêu tế chỉ vì đặt không đúng chỗ không đúng vai trò.

Tư Mã Ý dầu có phải « 6 cáng tế mô » đi nữa, cũng không thể có những cử chỉ quá hèn đến thế.

(MAI TIẾP)

(6).— Tên tự của Tư Mã Ý

(7).— Bản dịch của Tô Vũ Lang.

Độc đáo ! Quan trọng !...

NHỮNG BÍ MẬT TẠI HẬU TRƯỜNG CHÁNH TRỊ QUỐC TẾ VỀ VIỆTNAM TỪ CUỐI NĂM 1966, HAY LÀ

NHỮNG CUỘC MẬT ĐÀM

Nguyên tác của David Kraslow và Stuart H. Loory

BẢO DANH dịch thuật

Bài 62. — Vì sao Hoakỳ từ chối Ngưởng Quang làm nơi mật đàm với Bắc Việt ?

Thế là sau khi chọn lọc kỹ lưỡng ông U Thant quyết định lựa Ngưởng Quang, thủ đô của Miền Điện, Vì Ngưởng Quang là nơi tự tách riêng ra khỏi thế giới nên các kỳ giả ngoại quốc viếng thăm rất khó. Chỉ có một số ít thông tín viên ngoại quốc đại diện cho hãng Thông Tấn Tanjug của Nam Tư và thông tấn xã Tass của Sô Viết thôi. Còn các thông tin viên của các hãng thông tấn thế phương đều là quốc tịch Miền Điện và vì thế nên quyền kiểm soát do chính phủ Miền Điện.

Tất cả các thông tin viên của các hãng thông tấn ngoại quốc bắc như đều đặt dưới sự kiểm soát của chính quyền Miền Điện nên sự bảo vệ bí mật cho buổi họp giữa đại diện của Hoakỳ và Bắc Việt rất dễ dàng.

Thế là vào ngày 16 tháng giêng năm 1965, Tổng Thư Ký U Thant liền đến gặp Đại Sứ của Miền Điện ở Liên Hiệp Quốc là ông James Barrington nhờ ông nầy yêu cầu chính phủ Miền Điện cho phép đại diện của Hoakỳ và Bắc Việt họp nhau ở Ngưởng Quang.

Hai ngày sau tức là ngày 18 tháng Giêng chính phủ Miền Điện phúc đáp lại lời yêu cầu của ông Thant là nếu hai phe đồng ý hòa đàm thì chính phủ Miền Điện rất hân hạnh đứng ra lo cho hai phe.

Cùng trong ngày hôm đó ông Tổng Thư Ký U Thant nói lại với Đại Sứ Stevenson là cịa điểm cho buổi hòa đàm đã sắp xếp xong rồi.

Đến ngày 30 tháng Giêng Đại Sứ Stevenson nói lại với ông Thant chắc chắn là Hoa Thịnh Đốn sẽ không gửi đại diện đến bất cứ một buổi họp nào ở Ngưởng Quảng cả. Đại Sứ Stevenson nói rằng Hoa Thịnh Đốn cảm thấy một buổi họp như vậy sẽ khó mà giữ kín nổi và nếu khi mà tin tức buổi họp đó bị thoát ra ngoài vòng bí mật thì sẽ tai các nhà báo thì nó sẽ làm hại đến tinh thần của chính phủ Saigon.

« Chính phủ nào ? » ông Thant hỏi và hiểu rằng sẽ được trả lời, nhưng ông lại hỏi tiếp chính phủ của « Mình Khánh, Sửu Trí » phải không ?

Thế là hết, kết thúc sống kiến hòa bình của hai ông Thant và Stevenson.

Ông Thant biết rằng thân hình chính trị ở miền Nam Việt Nam rất là hồn tạp xây dựng bởi các cuộc chém giết nhau không ngừng. Và theo quan điểm của Hoa Kỳ thì tình hình quân sự lúc đó cũng ngày ngập.

Nhưng cũng trong lúc đó có ông Thant lần nhận dần có thể không nhận thức được là chính quyền Tổng Thống Johnson đang âm thầm bố cục một mưu chiến tranh VN một cách mà ít ai biết đến luôn cả cuộc oanh tạc Bắc Việt. Và chính sách mở rộng chiến tranh sẽ kéo thành một ngày rất gần đó.

Các Cố vấn đầu não của Tổng thống Johnson đã kết thúc một hồ sơ để mặc cả ở một địa vị yếu thế sẽ đưa đến các cuộc giản xếp mà Hoa Kỳ không thể chấp nhận được. Các vấn đề bắt nói nhau sau hậu trường rằng sự «cân bằng» về quân sự phải được thực hiện bằng những áp lực quân sự trước khi có các cuộc thương thuyết có thể đề cập đến.

Hà nội nhận được thư của ông Thant vào ngày 6 tháng 2 năm 1965 cho biết rằng Hoa Thịnh Đốn từ chối hòa hội, thì vào ngày hôm sau, 7 tháng 2, phi cơ Hoa Kỳ bay đến oanh tạc Bắc Việt. Cuộc oanh tạc nầy khởi nhưn là có vẻ đã trả đũa lại vụ Việt Cộng phiếu kích tấn công vào trại lính Hoa Kỳ ở Pleiku.

Cuộc oanh tạc trả đũa nầy được coi là một cuộc khởi đầu ở đấn đến những phi vụ oanh tạc Bắc Việt thường xuyên sau nầy.

Sau cuộc oanh tạc ngày 7 tháng 2,ông U Thant nói với các người bạn đến thăm ông ,ông không có thể có đủ khả năng thuyết phục Hồ chí Minh để cập đến vấn đề hòa hội trong khi Hà kỳ tiếp tục oanh tạc Bắc Việt.

Ông Thant nghĩ rằng ông tin là Hồ Chí Minh sẽ cho rằng cuộc oanh tạc đó và bức điện tín báo cáo Hoa Thịnh Đốn từ chối hòa hội có liên quan với nhau.

Tuy nhiên, ông Thant cảm thấy hai biến cố đó chỉ là hai sự kiện ngẫu nhiên xảy ra trùng hợp với nhau thôi.

Trong một cuộc họp bảo tại Liên Hiệp Quốc ngày 24 tháng 2, ông Thant bày tỏ sự bất bình về hai sự việc trên

Trả lời một câu hỏi của báo chí, ông Thant đã « sỉ vả » chính quyền Tổng Thống Johnson một cách t n tệ khi ông nói « Tôi chắc rằng đến Hoa-Kỳ vì lại khi nào biết được các sự kiện thật cả có trong quế hương và các sự kiện thật đang diễn tiến ở miền Nam Việt Nam thì đến HoaKỳ vì lại sẽ đồng ý với tôi một cuộc đổ máu khác ở miền Nam Việtnam sẽ không còn cần thiết nữa.

Giải pháp chính trị vàngoại giao là I phương pháp đưa đến các cuộc hòa đàm thương thuyết sẽ đưa đến các điều kiện cho HK có thể rút ra khỏi một vũng triền thế giới ít cách đẹp.

Theo như các bạn biết, chiến tranh và các hành động thủ nghịch sẽ đưa đến các sự tổn thất nhân mạng và tài sản. đó là sự thật.

(MAI TIẾP)

Mỗi ngày đọc Đuốc Nhà Nam

Từ Hội nghị Genève 1954... ...đến Hòa đàm Balê 19..8

Tài liệu lịch sử

15 NĂM CHIẾN TRANH V. N.

Bình giải của TRẦN-TẤN-QUỐC

(TIẾP THEO)

— Lao Động : HOÀNG ĐÔN VĂN
— Tuyên truyền : HUỲNH VĂN TIỀNG
— Thanh tra chánh trị miền Đông : DƯƠNG BẠCH MAI
— Thanh tra chính trị miền Tây : NGUYỄN VĂN TÂY

— Ngày 2-9. Lễ Độc lập được cử hành đồng lúc tại Hanôi, Huế, Saigon được gọi ngày Quốc Khánh. Chính ngày nầy ở Hồ Chí Minh chánh thức ra mắt cùng nhân viên chánh phủ lâm thời tại bãi Cột Cờ Hanôi. Dịp nầy nhân danh chủ tịch chánh phủ lâm thời, ở Hồ Chí Minh tuyên cáo Việt Nam Độc lập và hô to các lời thề Chống Pháp ; Không làm việc cho Pháp, không ăn lính cho Pháp không dân đường cho Pháp. Riêng ở Saigon một cuộc biểu tình nổ trang điển ra sôi động. Máu đổ. Bên Pháp thật mạng cái người trong số cả lính mực người Pháp Tricocle.

Tôi kể từ đó, cứ mỗi năm tại các chiến khu, tại vùng V.M kiểm soát, hễ đến ngày 2-9 là có sự hành ngày lễ Độc lập, tức ngày Quốc Khánh. Và cho đến nay, nhân cảm quyền ở Bắc việt vẫn lấy ngày 2-9 cử hành ngày Quốc Khánh.

BÌNH GIẢI.— Chiến tranh VN được kể từ đầu năm 1961, sau ngày Mặt Trận Dân tộc Giải phóng miền Nam thành lập và kể từ ngày Hoa Kỳ chánh thức can thiệp bằng oề lực.

Trong 20 tháng qua (từ 1-11-1961 đến 31-8-1962) mỗi ngày lửa chiến tranh càng lan rộng, mức độ giao phong càng gia tăng. Đến tháng thứ 21 tức tháng 9-1962, chiến tranh càng mãnh liệt.

Theo số tổn thất được Saigon công bố nội tháng 9-1962, bên VC đã có 1.700 tên bị hạ sát và 1.600 tên khác bị bắt Phía Quân đội VNCH có : 400 tử trận và 700 bị thương.

Về quân lực Hoa Kỳ chưa chánh thức công bố số tổn thất trên chiến trường VN, vì đúng ra tay đã can thiệp song quân đội HK chưa chánh thức tham chiến, chỉ còn giữ thế «sẵ bắn trả lại nếu bị tấn công»

Với số tổn thất kể trên, tình chung cả hai bên VC và VN CH, cứ mỗi ngày có 70 binh sĩ ngã gục trên chiến trường (1.700÷400). Hay là, kể chung số tử trận và bị thương của cả hai bên, thì mỗi ngày có gần 147 binh sĩ bị loại khỏi vòng chiến.

Dưới đây là những trận đánh hoặc các cuộc hành quân lớn trong tháng 9-62 đầm máu :

8-9-1962 : Hành quân «Dân Tiến 42» tại quận Bến Tranh (Định Tường) 116 VN bị hạ, 18 bị bắt sống.

— Hành quân ở Nếi Cô Tô thuộc vùng Thất Sơn (Châu đốc) 55 VC thuộc Tiểu đoàn 512 bị hạ.

— Đánh lớn tại Cầu Kè (Vĩnh Bình) Quân đội VNCH tổn thất được công bố : 42 tử trận và 34 bị thương.

8-9 : Hành quân Trực thăng vận ở My Lạc Thành (Long An), 21 VC bị hạ.

(MAI TIẾP)

Dành cho các bạn trẻ

TUỔI HỒNG

Thơ, Bài gởi Minh Trí

MINH TRÍ trả lời...

Đoàn kim Ánh trả lời

— HỒ THANH (Thủ Đức).— Như đã nhiều lần thành minh thanh rồi nơi đây là MT không có học bổng. Không có học ở Văn Khoa và nhưt là cũng không học ở Chu văn An ! Vì «hàm» cũng chưa lớp gia đình riêng, dầu lâm cái gì, có thể cỉ, còn không thì lâm sao nói có được !

Vẻ cây hàm thì hóa và học lực thì ai ai miễn. Thành tựu biết n hâu là mỹ chăng thành niên tâm thường nào đó đang chịu chống học lâm báo vẻ được Ông Chủ Nhiệm báo nầy giao 1 ách nhiệm gửi mục TH. Không gửi bài tế điểm cho TH nữ lại đi « điều tra lý lịch » MT kỳ quá vậy « ông » Thân.

Các 3 chữ XAD kết quả cô phim quang tuyến đó là Absence d'Anomalies decelables tức : Không thấy có bất thường nào. Em đã chụp tình đó ở Chợ Rẫy ; bài không vẻ chỉ ra bằng quang tuyến ở đó mà dùng ba chữ XAD mà thôi. Thân.

— THUY (An Xuyên) : Cô đầu bếp « lại bận nữa rồi, nên tuần lễ đầu lo vẻ xem thấy khuếp ! Vẻ cầu hỏi «thim» MT. Thuy xem trả lời Hồ Thanh trước đây nơi mục nầy. Thân.

— THI TRƯỜNG SINH (TVĐ Đường Vào Nội Tâm) Xin chúc mừng TVĐ bạn. Các bạn chọn tên, TVĐ nghe có vẻ FREUD qua vậy ? Sẵn sàng giải thiệu TVĐ. Thân.

TUỔI HỒNG SÁNG TÁC

Tìm Lại

NGUYỄN NGỌC PHẠM

(Bằng hồng đề)

Bước chân thả dài trên mặt cát đã lại phía sau những đầu vết thơ song một mùi. Tôi đến ngồi dưới bóng mát của một chiếc thuyền cũ nằm ý mặt trên bãi cát. Năm ngăn tay bờ hăng sóc từng năm cát đưa lên cao, những bai cát theo kẽ tay rơi xuống lần lộn thành những ngọn đồi nhỏ.

Tâm mắt hướng về mênh biển xanh trước mặt.

Mơ mới được tìm thấy một ở đâu xa xưa để xoa dịu những trống không vô ngất, những bực bội ở cực thường trực đen đuổi mà tôi đã tính nhu chạy ra những ở đâu đó cáp trong tính phố. Nắng vàng chiếu mưa trên đầu những ngọn sóng bạc long lẫy nhưn lại như mưa ngàn hiền mặn chợt im trong vẻ trộn bạc đầu.

Một chốc gì tươi mát tươi vào kẽ ở khiến tôi thêm được tờ vẻ vui đưa với những hình bóng kỷ niệm êu thơ, để thấy mình ngất ngây bằng hoàng với những vẻ cũ. Mặc dù trí óc đã đậm đặt lắng quên đã mù mờ trong sâu.

Vì lớp lớp sóng cuồng thời gian thì nhưn để vào bờ cát tơi xốp, sẽn thực lâu hơn từng giây, quả khác hoàng. xóa nhòa những dấu vết hân hiên trên lớp lớp lên bờ cát phẳng. Như những giọt nước mưa sẽ nhỏ, mà tôi hồi trường như có thể không chịu dài từ những kẽ nứt của mỗi lớp bụng sóng trên bàng xanh, cuối tưới tung lớp phẳng rằng. trong những ngoài nghèo mầu xanh cỏ hôm.

Bước chân chậm dần trên mặt cát đã lại phía sau những đầu vết thơ song một mùi. Tôi đến ngồi dưới bóng mát của một chiếc thuyền cũ nằm ý mặt trên bãi cát. Năm ngăn tay bờ hăng sóc từng năm cát đưa lên cao, những bai cát theo kẽ tay rơi xuống lần lộn thành những ngọn đồi nhỏ.

Tâm mắt hướng về mênh biển xanh trước mặt.

Mơ mới được tìm thấy một ở đâu xa xưa để xoa dịu những trống không vô ngất, những bực bội ở cực thường trực đen đuổi mà tôi đã tính nhu chạy ra những ở đâu đó cáp trong tính phố. Nắng vàng chiếu mưa trên đầu những ngọn sóng bạc long lẫy nhưn lại như mưa ngàn hiền mặn chợt im trong vẻ trộn bạc đầu.

Mặc dù trí óc đã đậm đặt lắng quên đã mù mờ trong sâu.

Vẫn lớp lớp sóng lăng tăng trách nhiệm vẫn đưa vào bờ cát tơi xốp, sẽn thực lâu hơn từng giây, quả khác hoàng. xóa nhòa những dấu vết hân hiên trên lớp lớp lên bờ cát phẳng. Như những giọt nước mưa sẽ nhỏ, mà tôi hồi trường như có thể không chịu dài từ những kẽ nứt của mỗi lớp bụng sóng trên bàng xanh, cuối tưới tung lớp phẳng rằng. trong những ngoài nghèo mầu xanh cỏ hôm.

Nhưn con chú gió lăng tăng trành nẻ những đợt sóng lên, chợt lưnh quanh trên cát sau những tiếc thương trong trong trường. bỗng đứng lại trong một tiếc gương đó mặt đen lấy thì nhưn để vào bờ cát tơi xốp. Mặc trành tăng đập vào nhưn quan nước phía hướng mặt trăng vụng xa xưa huyền hoặc thức giấc xôn xang.

Như một người bạn lâu ngày gặp lại, mừng rỡ đón chào, bỗng hồi lên choàng từng trò chơi cả tuổi được nhà lại. Nhưn tâm tư cũng vẫn bao thành nại ngọt, khiến sắc cho việc tìm vẻ một dì vàng từ lâu nằm im nơi mùng gió bỗi hà tiếc đây. bỗng hồi trở về mang theo một vận vàng quen thuộc.

Thật đặt ngột như một ngọn nến đặt khởi, vươn mình ngoi lên khỏi đáy cầu, phá vỡ sa mù che kín, khai sinh mình với một bờ ngờ vụng cái tiếc đời, được tìm lại từ một trường hình chớp mắt. Thật ngắn ngủi nhưng vực sống ngăn đôi Con chung gió cũng con chung gió cũng những nết vẻ cơ nhạt nay đến đến nguồn dòng sống tuổi nhỏ gần gũi với mình. Cũng không gian nay, không gian rất mà thôi ấy thơ chiều cạ phía đưi nơi sống nằm xưa. Chính nơi đây nơi tôi đã mất đầu theo trang thơ xưa tuổi đời lớn lên với những lần con nước đáng cao, ba thứ. Tôi chợt thấy nuối tiếc mơ vang những lần đầu đợy xây đắp bằng cát cao cho dợi con tàu phi hiển hòa của sống biển mênh mông giang cao hiền nhiên.

Những vẻ xô nhân bằng hơn một lần quyền rũ được phiếu du kiến tìm mang là đanh đối những viên sỏi nhỏ xanh lá cây con vào xanh, đó mang nhiều sự thích hề xa xăm. Nhưng buổi sáng tăm nắng bỗng, chỗ bằng tiếc nhưn ngờ. Những buổi chiều con trời thu nắng, để buồn buồn như đi đến mỗi cuộc vui vội vã.

Bằng lòng tôi muốn xây lại một lần đắn nhỏ những chợt thấy mình thắng cho những đam mê, những tro vẻ ngày trước nên đành nhưn lại trong bài nhỏ bằng khuông. Thanh ngồi gọi thăm thì những thăng hoàng với những vẻ cuộc xưa chợt vui mình. Hồi Nouyen, bởi Sang, hồi Thiệt, hồi Mười. Những thăng bạn tuổi giữa tâm tay thật xa lắc mà vẫn vẫn.

Không gian rõ cần đây, không mỗi lần hay xan xuyên, sau mình khi nào nhớ lại bạn mặt đã cùng nhau đã xa qua những hồ nước mênh mông hiền thân. Để cùng nhau nhìn lại tiếc đã ngăn mình đến chưn vẫn nhìn lang, vô hồ đó. Bây giờ tôi nhìn đây, đây gối lên cát, tay vui trong cát, và bao quanh vẫn lặng lẽ lạnh lẽo. Tôi nhớ lại, lần lần vẫn vẫn tôi hồi trường, nhưng em giả ngày nào không rõ nữa, chỉ còn những tiếc thương hồ... Mình thật xa xa nhau rồi phi không Thiết, phải không Mười.

Hồi xưa vẫn những cần nhỏ im lặng sóng nằm, tiếng cá quen thuộc vẫng lên. «Chính nơi con mưa sau em không lạ». Nở mà... Am thanh mang mang lời buồn của Thiết, xưa hồi những bước chân vội và tiếc chợt những hình sinh sỷ nhớ khoi buồn bất đầu mọc rễ trong hồn. Để cùng nhau nhìn lại tiếc đã ngăn mình đến chưn vẫn nhìn trong sóng lang. Hình nhưn vẫng vẫn trên sóng sau lưng.

NGUYỄN NGỌC PHẠM

— Bằng hồng đề —

Cười một tí

Thanh Hải

Tí và Tèo đó vẫn thơ với nhau Tí : Tèo đó mấy rồi chớ Thanh Hải là gì ?

Tèo bỉ bằng trả lời.

— Thanh Hải là biện sanh chớ gì Tí ! Sai rồi Thanh Hải là bếp hết ! gởi Kim Chung cơ !

Tèo ???

THƠ TUỔI TRẺ

Dung nhan mùa thi

(Thương tặng BB Vu Vơ)

Nhớ nhung lắm bạn thi thật sắc sả
Em chỉ cần đêm phân cơ sự gương
Cùng chỉ cần trong thơ của người thương
Vào những sáng mỗi trang sửa thức giấc
Rồi nhớ đêm giựt mình em khóc nẫu
Hoy ai vơ mơ giấc ngủ nhọn ngày
Tự nhủ rằng mình cũng chế bạc hay
Vì thì cũ cũ rồi mảy trong đó
Nhưng ra công mình ngày đêm chịu khó
Học thật nhiều quên chất tác mất chiều
Bạn thường bảo «nàng bé, chớ cố lắm
Mất không đẹp, người yêu không sẽ đẹp!»
Dù biết nếu em vẫn mong tìm thấy
Chỉ một mình «mình ba mự sut thôi
Dù thấy rằng tự khi con thuở nói
Luôn luôn ná mất mất
Mẹ khen con ngoan giỏi !

BB. PHƯƠNG PHÂM

mộng bình thường

(viết tặng Linh Thảy)

Sống Tiền đạm hiền nghe ra
Xin sao sống sẽ mộng tỉ bình thường
Lan hơi quang cỏ mơn man
Đã nghe bừng tỉnh tiếng đàn bình gần
Bịtu cho bạn Lục Vân Tiên
Hòa trên sóng Đựu đọc huyền nao nao
Xuống ba lá thả giăng câu
Đêm ta trên bến giang đầu ngao du
Cầy Tam đến đợi đêm mù
Vẫn ao khuyết mộng mùa trăm gian
Hạn thà rồi cũng trôi tan
Đêm ta mộng lắm Tiền giang thết đàn

Trần Ngọc Hưởng

— Mẹ và Quả Hương —

Ước mơ

Tôi ước tôi sẽn nhà.
Chưa biết gì xa xôi.
Chưa lâm gì đăng tội.
Đối sối những người thân
Tôi ước lâm máy trăng.
Lơ lửng giữa trời xanh.
Trong những tiếc nhớ mênh.
Không mảm đêm ở tối.
Tôi ước tôi lâm thơ.
Với đầy những giấc mơ.
Ngày hòa bình trở lại.
Đất nước hết chiến tranh.
Hy sọng đã kết xu.
Tôi ước tôi lâm chàng mặt nhà.
Tôi ước kết bắt cu.
Việt Nam ngày tươi sáng.
Tôi mơ mốc tiếc sau.
Những gì sẽ qua lương.
Đã biết mộng chưa thành ?
Tôi ngồn lên chiến tranh.
Vẫn cầm đm ! nước.
Tôi cần thâm mức mơ.

B.D.N. Nguyễn viết Trà

CẮT NƠI ĐÂY

PHIẾU DỰ : CUỘC THI HÀNG THÁNG Của Đuốc Nhà Nam

Đợt V — Tháng 7 - 1969

CÂU HỎI CHÁNH : (Hai câu dưới đây trích trong bài tựa gì, đăng trong Đuốc Nhà Nam đã ngày nào, tương nào) (ĐNN từ số 1-7 đến số đã ngày 31-7-1969).

«Nếu trăm công ngàn việc thành bại đều bảo do Trời, tại Trời thì ra con người chỉ là một vật hoàn toàn thụ động, không có trách nhiệm gì cả, kể cũng cực đoan và bi quan thực! »

TRẢ LỜI : (Viết câu trả lời nơi những khoảng chấm trắng)

Đoạn văn trên trích trong bài mang tựa. . . . . (1)
đăng trong « Đuốc Nhà Nam » đã ngày. . . . . (2) nơi trường. . . (3)

Câu hỏi phụ để sắp hạng

Có bao nhiêu phiếu dự thi hợp lệ Đợt V nầy ?

TRẢ LỜI : Có. . . . . (4) Phiếu dự thi hợp lệ

TÊN HỌ, ĐỊA CHỈ NGƯỜI DỰ THI (5)

. . . . . .

CHÚ THÍCH : 1) Chỉ chép đúng hàng tựa lớn của bài—2) Viết con số Ngày, Tháng, Năm...3) ĐNN mỗi ngày 4 trang, riêng số chẵn nhựt 6 trang. Cũng viết cả số 0.— 4) Viết con số cho rõ. Không được cọc xiên. Nên dùng viết nguyên tử khỏi bị đậm.— 5) Viết tên họ và địa chỉ đúng theo thẻ Căn cước hoặc thẻ học sinh.

GỞI PHIẾU DỰ THI : A) Ở gần, đem Phiếu lỏ vào thùng thơ dự thi đặt tại cửa bán quán ĐNN số 4 Ng. văn Thinh Saigon B) Ở xa gởi qua Bưu điện dán tem hợp lệ. Nơi phong bì, nhớ viết : «Dự cuộc thi hàng tháng của Đuốc Nhà Nam» đã khỏi thất lạc. Gởi theo địa chỉ sinh bảo.

ĐỢT V : KHÓA SỔ : 18g30

■ RÀNG, Việtnam giết xét nhà cô ra thông cáo trên trong cho hay : « Yêu cầu đồng bào trong thôn ở nhà hãy ngoan gió đơn vị đến lên Bản việc, để tránh thì trong ở đụng cho Bản việc ».

■ *RÀNG, tại sao lại ngưng gửi đơn tố cáo ? Bộ hết thơm những rồi chăng? Không phải thế, vì VCG cả nói rõ là bắt cả BÁN PHẨN nhân viên GSV lận công du Đặt Lann để nghiên cứu công tác bắt trở thơm không. Tí ra là vậy. Thế thì Đồng bào cố thấy thơm những ở đâu thì tạm đã gửi đi. Đừng ngại rồi mà nó biến mất. Chớ qua thăng 9 nữa ấy... mãn thì.*

■ RÀNG, tiếp theo lời kêu gọi của Thầy Tưởng, khuyên đồng bào ta nên nay nên ráng chịu nhận ăn bánh Trung thu thì trong phiên nhóm của Hội Đồng Nội các vừa rồi theo vài tin tức trên báo, thì CP cho mạnh tay hơn là CÂM không cho làm bánh Trung thu năm nay.

■ *RÀNG, thấy cây là « xây ngu » rồi ông «Kinh tế» ai nhớ ông mà tại nay mới có thể trở đường để làm bánh bán ra bắt bạc ... : bây giờ thì HĐNC lại nói « tức tình hp Lực - không cho làm bánh thì đường trở cả bỏ đó sẽ để làm gì? Thế là « xây ngu? rồi ông « Kinh tế » ai ! »*

■ RÀNG, chẳng những cái vụ gạo mà cái vụ đường nay cho xao tện, của bị đầu cơ trắng trợn thậm chí người anh em nhà bánh kia cũng phải lên trên...

■ *RÀNG, anh em nhà bánh nói hộ sống nhờ cố Quốc tiếp sự nhờ tiếng những lúc bên người mới thấy khan hiếm thì anh em cần được nhờ cái bánh trong nắp tiếp tế. nhưng... theo bào TIÊN TUYẾN cho hay, tại sao thăng nay lại không thấy QTV, nhưng ĐƯỜNG cho anh em Ka-ki như thăng trước ? Cố « Tiếp sự » là là để nhờ ở những lúc khó khăn nặng, chứ nói gì anh em bình sĩ cũng phải đi mua ăn bên ngoài với giá Chợ đen !*

■ RÀNG, từ sau ngày ba phi hành gia HK đã bộ hoạt Trăng và trở về Mặt đất để đăng, như một cuộc đi chơi Saigon Vũng Tàu thì cái phong trào du khách ghi tên mua vé lên Cung trăng cũng tắn rần và đến nay con số đã tới 18 ngàng người.

■ *RÀNG nhưng cái phong trào lên cung trăng rồi bỏ Địa cầu nầy nó có bằng cái phong trào du khách VN đi du lịch ngoại quốc nó chết cái Saigon nầy hoặc quá không ?*

■ RÀNG, Vẫn phòng phủ Tổng Thống Cải cách Đất và Canh vẫn có vẫn thơ chánh thức để cái chánh với bào HB về cái giá mà Chánh phủ mua lại mỗi mẫu ruộng là 45 Ngàn đồng, chỗ không phải 4.5000.

■ *RÀNG, với giá 45 ngàn mẫu mua ruộng thì đất với đăng bao cả Kaplan phức ngôn nhân phái đoàn Mỹ cho biết rằng không đồng ý với phái ngôn nhân phái đoàn VNCH mà cho rằng cần nói của Xuân Thủy nói 1 tâm quan trọng đặt biệt nào.Ông Kaplan nhắc lại rằng ngày từ năm 1960,—nghĩa là khi M.T.G.P.M.N. vừa thành lập—Bắc Việt đã đưa ra chủ trương là «miền Nam Việt Nam độc lập» (nghĩa là riêng biệt với miền Bắc).*

Như vậy theo ý của người Mỹ thì việc Xuân Thủy nhắc lại cần nói đó cũng chẳng có ý nghĩa gì đặc biệt hết.

Người ta phải nghĩ như thế nào về hai sự phản ứng như trên? Một đăng người ta khoan khoái, coi đó như cầu nói hỏ, để nhắc lại mà nói mốc. Một đăng người ta lại mỏn dim nó chim đi, bảo rằng không có ý nghĩa gì đặc biệt cả đâu.

Nhưng Xuân Thủy nhắc lại cầu nói đó để làm gì? Ngẫu nhiên vô tình chăng ?

Hay cuộc mặc cả đang đến giai đoạn mà Bắc Việt cần nêu thật cao mỗi thương để nhớt dịch cho mắc vào trong ? Bởi vì nói « ngại sâu xa nhất của Hoa thính Đón vẫn là việc Hanoi chưa chịu bỏ miền Nam và thành thực để cho miền Nam VN thành một quốc gia biệt lập với miền Bắc. Vì sự « ngại đó nên giải pháp 10 điểm của phía bên kia đã bị Mỹ thẳng tay gạt bỏ. V.L.Q.

THIÊN HẠ ĐÀM

Thương cho 215 trẻ mồ côi đang sống trong mọi sự thiếu thốn

NHỮNG TẤM LÒNG VÀNG

đối với đoàn cô nhi «Phước Lộc Thọ»

Số tiền nhận được đã đăng hôm qua	503.615$
— Ô.B.S.C. Bảo sanh viện Ngô tư Bảy Hiền, Giả định :	1.500$
— Ô. ĐINH VĂN HY, Chợ Quán :	5008
	Cộng: 505.615$

(Hôm nay 16-8-69, số tiền được : 505.615 đồng).

Chuyện xe thứ tư

Chiều nhựt nầy, 17.8 ĐUỐC NHÀ NAM lại chở quà đến Cô nhi Viện Phước Lộc Thọ ở Cầu Hàng Bến Hòa. Nhắc lại đây là chống tăng vật của Quý vị hảo tâm đặc giả ĐNN gửi giúp trên 200 trẻ mồ côi tại Cô Nhi Viện PLT gồm : Sữa vải và đồ chơi của trẻ em.

Chúng tôi xin thiết thốn và hoan cảnh cô cút của các trẻ, nên đi ít du nhiều, nói tóm : ĐNN vẫn chỉ quả đến các em.

Vì phương tiện chuyên chở, người chiếc xe của nhà báo, còn được sự giúp đỡ tận tình của soạn giả VĂN AN. Chiều mất tuần, bạn VĂN AN các lại trọn buổi sanh hoạt gia đình để bạn tự lái chiếc xe cam nhong sết của bạn, chở tặng vật từ báo quán đến Cô nhi Viện PLT.

Tiếp theo W trang 1

Bài điển văn của Xuân Thủy, Trưởng phái đoàn Bắc Việt trong phiên nhóm vừa qua,là cả một sự ,nhắc lại nhưng gì đã nói từ trước, vẽ lập trường cản bản, cũng như vẻ ý luận, đã khác hay tế đâu.

Song, trong bài diễn văn được soạn thảo từ trước đó — và có lẽ đã được cần đồng «chấp thuận » của Chính trị cục tại Hanoi — người ta thấy Xuân Thủy xác nhận lại rằng Bắc Việt chủ trương đề cho « miền Nam Việt Nam được độc lập».

Đây không phải là điều mới lạ. Ngay từ khi chiến tranh Việt Nam bùng nổ, Bắc Việt vẫn phải giữ một luận điệu «ráo trước đon sau», cốt để chống lại những lời tố cáo cho rằng chế độ Hà nội muốn xâm chiếm luôn cả miền Nam, và đặt miền Nam Việt Nam dưới chế độ chung với Bắc Việt. Bởi vậy ngay từ đầu, lập luận của Hà nội là «miền Nam Việt Nam độc lập», nghĩa là tạm thời, trước khi có sự thống nhất đất nước, thì miền Nam Việt Nam vẫn là một Quốc gia riêng biệt, không liên lụy chút nào với Bắc Việt, trừ những mối quan hệ thông thường giữa nước nầy với nước khác.

Song le, câu hỏi cần nêu ra là : Tại sao Xuân Thủy lại thấy cần phải nhắc lại luận điệu tuyên truyền đó trong lúc nầy ? Phải chăng đó là «dấu hiệu» hậu trường sân khấu mà các nhà quan sát mong chờ ?

Chưa biết các nhà nói trên sự thực có ý nghĩa gì, nhưng nó đã gây ra một phản ứng đáng chú ý ... ở phía hai phái đoàn Đông Minh.

Phát ngôn nhân phái đoàn Việt Nam Cộng hòa của ta, coi đó như một câu nói «hỏn», nên vội nắm ngay lấy và nêu rõ trong cuộc họp báo.

Phát ngôn nhân của ta long trọng tuyên bố : « Như vậy chúng tôi ghi nhận là chế độ Hà nội không muốn miền Bắc can thiệp vào Miền Nam » và ngược lại. Bây chính là một điều : thiết yếu của hiệp định Genève 1954 mà chế độ Hà nội đã chà đạp. Nên bây giờ chế độ Hà nội đã phải nhìn nhận ngoài các không can thiệp vào việc nước nhau, thì ngoài ra có thể chớ đợi Bắc Việt rút quân khỏi miền Nam được rồi.

Dĩ nhiên cách nói như vậy là cách nói... mỉa. Hoặc nằm lấy chỗ «sơ hở» của đối phương mà quật lại, đúng theo sách vở của nghệ thương thuyết quốc tế.

Có điều là phái đoàn Mỹ lại không chia sẻ sự lạc quan đó của phái ngôn nhân phái đoàn Việt Nam.

Cũng trong một cuộc họp báo sau phiên nhóm, ông Harold

Tiếp theo S trang 1

của các trận mưa bom do B 52 thả xuống mà chỉ đích là ngăn chặn các hoạt động của CS trên phần đất nầy.

Giao tranh tiếp diễn ở Tây Ninh và Lộc Ninh

Nơi đây trong 2 ngày qua chỉ có những trận giao tranh nhỏ nhoi ở vùng công đã đem lại tổn thất cho địch hơn 101 địch quân chết tại trận.

Trận đụng độ nặng nhứt diễn ra hồm thứ sáu trong vùng phía tây Tây Ninh giữa quân chính quy BV và chiến sĩ của 2 sư đoàn 25 BB của Việt và Mỹ.

Kết quả có 31 Cộng quân bị giết. Phía Mỹ 1 chết 1 bị thương. Chi n ví VNCH không tham chiến.

Ngoài ra, tại vùng gần biên giới Cam Bốt Lực lượng Biệt kích của VNCH đã giao tranh với địch đóng Tra T.B, Hôm ngày (Kiểu phong) và cho biết đã bắn hạ 51 tên với sự yểm trợ của phi cơ và pháo binh.

Địch quân trong đêm qua công đã tấn ng vào cơ phòng binh của trung đoàn 11 thiết kỵ Hoa kỳ gần Lộc Ninh. Đây là cuộc tấn công thứ ba của CS nhằm vào vị trí nầy trong chiến ngày qua. Hiện chưa có số liệu thật của CS.

Đã có hơn 2000 cộng quân bị hạ

Tựu trung sau 5 ngày giao chiến, tin tức Chưa biết có đi 2000 Cộng quân đã bỏ xác trong khi Hoa kỳ tổn hại 200 chết và chừng 1000 bị thương.

Thêm 2 trực thăng rớt 10 người chết

Bộ tư lệnh Mỹ loan báo hôm thứ sáu hôm lực địch đã bắn rớt 1 trực thăng ở gần Đức Phổ (Quảng Ngãi) làm 10 người trên phi cơ đều tử nạn.

Một trực thăng khác cũng rớt ở gần Tam Kỳ nhưng có 4 chiến viên thoát nạn.

Như vậy đã có tới 1259 máybay trực thăng rớt trên chiến trường VN từ 1961 đến nay.

Cần

một thợ kỹ đánh máy đàn bà biết việt Anh, Pháp ngữ. Thơ cho AIP 164 141 Mạc-đình-Chi, Nhờ chuyển gấp.

Vì một tấm ván tấn hồ cá nhân

Bình nhì chết uổng

bình nhứt vào tù 8năm

SAIGON (16-8).— Vào thăng 8 giờ tối 13-5-69, tại Đại Đội 156 Địa Phương Quân đã xảy ra một vụ tranh một tấm ván tấn hồ cá nhân giữa 2 binh nhứt binh thứ. Kết quả 1 bị bắn chết, 1 vào tù 3 năm, Nội vụ như sau :

Ngày nói trên, binh I Lê văn Ngơi đi vắng, thừa dịp nầy binh 2 binh nhứt Ngô văn Hiếu lấy tấm ván tấn hồ cá nhân của Ngơi mang về tấn hồ cá nhân của mình. Khi Ngơi về thấy mất vắng, nên ra thì thấy vẫn tấn hồ cá nhân của Hiếu. Ngơi đòi lại, Hiếu không trả.

Hai cái nhau kịch liệt, trong phút gay cấu bắt thắc Hiếu lấm nổ 1 phát súng. Ngơi trúng Hiếu bắn (binh (không trúng) bèn quay khẩu M.16 nhắ 3 phát liên vào mình Hiếu nát vương thế thăng vong. Hiếu được đưa đi bịnh viện cấp cứu, nhưng đã trút hơi thở sau cùng.

Hôm qua, Tòa án Quân sự Biệt Khu Thủ đô đã xử binh I Ngơi 3 năm tù ở vì tội cố ý đã thương nhân tại mạng.

VỤ ÁM SÁT MỤC SƯ KING (HOAKỲ) SẼ BÙNG NỔ TRỞ LẠI ?

Thủ phạm mang án 99

năm tù vừa tiết lộ :

« Nhơn viên tình báo Liên bang đã giết ô. King và dùng tôi làm kẻ hy sinh »

ST LOUIS 15-8 (AFP)— James Earl Ray bị can trong vụ ám sát mục sư Luther King cả đã bị kết án 99 năm tù đã tố « nhơn viên tình báo, nay vừa phanh phui ra một bí ẩn.

Ray đã đặc cho người anh của y vào thăm y ở khám đường thành phố Nashville, tiểu bang Tennessee, chiếp một đặc thư của y trong đó y nói : « Tôi không bể biết mục sư King ở Meophis cho tới lúc tôi bay tin ông bị ám sát. Tôi biết đó là những nhơn viên tình báo liên bang đã giết ông King và dùng tôi làm kẻ hy sinh đến tội ».

Đặc thư của Ray được phổ biến trong buổi phát tuyên của đài truyền hình Saint Louis hôm qua. Trong thư Ray nói anh đã giúp việc cho các nhân viên tình báo liên bang từ 1968 trong một kế hoạch ám mưu lật đổ Fidel Castro ở Cuba.

Tin TRONG NƯỚC

Hỏa hoạn tại đường Bông Khánh thiêu rụi 3 căn nhà

ĐÔ THÀNH: Khoảng 3 giờ ngày 15-8, 1 vụ Hỏa hoạn là xảy ra tại đường Bông Khánh. Lửa tức nhân viên cảnh sát thấy khói và lửa liền báo tin cho sở cứu hỏa đến nơi dập ngọn lửa, sau khi dập tắt được ngọn lửa cảnh sát tổ tội mở cuộc điều tra được biết ngọn nhà của bà Hoàn 42 tuổi đã bắt gặp chân thiên rụi 3 căn nhà mang số 134,136,138.

Cuộc điều tra được biết chị Trần thị Thiệt trong lúc dầu nấu cơm vì đã đầu nhiều nên phụt dầu và lan qua các xe gắn máy kế cận lại có một thùng dầu 200 lít nên bà bà mới tung hoành mau lẹ. Sự thiệt hại khá quan trọng. Chị Thiệt bị đem về bắt để điều tra.

Lấy súng của anh làm nổ đạn

xuyên mang tang chết

ĐÔ THÀNH.— Khoảng 7 giờ 45 tối 15-8 anh Võ Đăng Hạnh 20 tuổi ngụ tại 218/31/79 A đường Trần quý Cáp, cậu nầy ta trú sở NDTV nghỉ kế đó một tiếng sáng nổ lên cho rằng đó là súng của anh Hạnh nên vội chạy ra ngoài thì thấy anh Hạnh nằm dưới đất máu lênh láng bèn vội cho xe đưa anh Hạnh đến bịnh viện cứu cấp. Nhưng vừa đến bịnh viện thì cậu nầy đã chết vì viên đạn xuyên từ mang tang bên nầy qua bên kia.

Theo người nhà của cậu Hạnh cho biết thì cậu Hạnh lấy khẩu súng lục của người cảnh sát tôi và chạy nhằm bắn anh Hạnh nên viên đạn xuyên vào đầu cậu Hạnh cho cậu chết. Nhưng theo sự nhận xét của cảnh sát thì không khi nào chỉ súng vô đạn lại nổ từ mang tai nầy qua mang tai bên kia nếu chỉ súng mà đạn lại nổ thì đạn chỉ đi từ cằm lên, hoặc ở đuôi chân mà thôi.

Dường như là cậu Hạnh có ý lấy súng của người anh để tự tử chứ không để chơi, nội vụ vẫn cảnh sát mở cuộc điều tra để tìm cho ra cái chết của cậu Hạnh.

Một thiếu nữ sinh viên năm thứ 4 cỡi xe Honda bị xe Mỹ đụng chết.

ĐÔ THÀNH.— Ke-Mỹ đụng 12 giờ trưa ngày 15-8 cô Lê Nghĩa Dân 34 tuổi ngụ tại số 215 A đường Hai bà Trưng, giữa nối trên cô nầy cỡi xe Honda chạy trên đường Hồng Thập Tự, bỗ một chiếc xe Mỹ cùng cùng một chiều đụng lên cho cô Dân té xuống đường bất tỉnh. Cô nầy bấy tiêu được chở vào bịnh viện cứu cấp nhưng vô cô Dân bị tế vô sự nên chết.

Thì bài kẻ xấu số được đem xuống nhà xác.

Xe sụp con Đội đẻ chết thợ máy.

ĐÔ THÀNH.— Sáng ngày 14-8 anh Phạm Minh Đức thợ máy ngụ tại Đường Trần nhân Tôn. Có lành chiếc xe Vận tải mang số EB 3900 vẻ trước nhà anh để sửa. Trong khi đang con đội để đặt chiếc xe lên, cho cậu thợ máy tên Nguyễn văn Hoa 16 tuổi chưa dưới lưới xe để sửa thì rớt xe con đè 1 bị sụp xe bị xuống để cậu Hoa bị thảm. Sau khi tai nạn xảy ra liền có nhân viên cảnh sát đến điều tra bắt sau Được vô bắt điều tra và thì thấy của cậu Hoa được gửi vào nhà xác.

Tự xưng an ninh. Xét giấy tờ và đoạt luôn cản cước

ĐÔ THÀNH.— Hồi 7 giờ ấy ngày 14-8 cô Hà Thị Cúi 16 tuổi làm công ngụ tại đường Đề Thượng có việc đi qua góc đường Tổng đốc Phương và Khổng Tử gặp một thanh niên mặc thường phục, tự xưng là nhân viên an ninh xét giấy tờ của cô Cúi. Khi cô nầy lấy cản cước ra đưa cho thanh niên nầy thì y đoạt luôn thẻ cản cước và bảo cô Cúi trưa ngày 15-8 đến Tỷ Bưu điện Chuồn rồi y tức cảm cước lại cho, nhưng cô Cúi biết rằng đến nơi muốn đoạt cản cước của cô và gọi cô như vậy cho lắm sao y trả lại.

Hiện cô Cúi đã có bớt rồi nhà chức trách mở cuộc điều tra.

Nổ súng để bắt 1 thiếu niên bỏ chạy

ĐÔ THÀNH.— Lúc 5g20 phút chiều 14-8 đồng bào qua lại trên góc đường Phùng Hưng và Nguyễn Trãi nghe nhiều tiếng súng Carbine nổ vang. Hỏi cho nhiều người lo sợ không biết vụ gì đã xảy ra. Nhưng sau đó người ta bắt thám thì được biết gió nói trên cảnh sát đã chiếu xét gì y rồi người đi đường tại góc đường Phùng Hưng và Nguyễn Trãi thấy 1 thiếu niên đi qua chậu lại xét giấy tờ thiếu niên tự sợ bỏ chạy nên Cảnh sát Đô chiến nổ súng và bắt được thiếu niên nầy tên Trương tục Cân 17t ngụ tại đường Cao Tế.

Rất may là nhiều tiếng súng nổ không có ai bị thương.

Xét xe Taxi bắt gặp xác chết

ĐÔ THÀNH.— Hồi 7 giờ 30 phút sáng 14-8 nhân viên cảnh sát gác trên đường Lực Tỉnh có đón xét một chiếc xe Taxi mang số EC 9332 do tài sở Phạm văn Minh lái gặp trên xe có đem xác chết. Thì là tài sở và người khách xe là Trần thị Dương 46 tuổi ở Long An bị đem về điều tra cho biết chiếc xe nầy chở xác chết đi đâu.

Theo lời của bà Dương cho biết chết trên xe tên là Ng. văn Thế 23 tuổi ngụ tại Bình phong Thạnh (Long An) là chàu của bà Dương bị cảm nặng bà chở lên bịnh viện Saint Paul để điều trị. Chiều ngày 13-8, nhưng lúc 4 giờ sáng 14 anh Thế chết, bà Dương thuê xe Taxi chở về Long An để chôn cất.

Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra và thì thế của anh Thế được gửi qua tại nhà xác Chí Hòa chờ bác sĩ khám nghiệm.

Tiếp theo U trang 1

là trong những gây sự rối, chắc cần những cuộc phân kích hay tấn công trên bộ khác. Nhưng trở phi các cố « tấn công mới gây ra để lại to tát hơn, hành phủ Nixon vẫn nghiêng về phía thay thế tấn quân mới.

Đến bây giờ, người ta ước lượng là đợt thay thế mới sẽ vào khoảng 25.000, mặc dầu con số đó rất của Tướng Abrams từ Saigon đưa ra chưa rõ tới Hoa thanh đốn.

Tin tức bên quan cho rằng Ngũ Giác đã được lịnh của TT Nixon thảo kế hoạch : sẽ thăm 100.000 quân Mỹ từ đây đến lễ Giáng Sinh bị Bộ Quốc Phòng cho là một tin ức đoán.

Trong khi đó tại Tòa Bạch Ốc

SAN CLEMENTE (UPI).— Hôm thứ năm, Toa Bạch Ốc cho biết tác cuộc tấn công của địch kích quân ở VN có thể có ảnh hưởng trên ngày vạn kế các hoạch thay thế quân Mỹ ở VN.

Quyết định cuối cùng về một đợt thay thế mới sẽ thực hiện ta vào cuối tháng nầy.

THUỐC GIA TRUYỀN chuyên môn Trị bào đàm bịnh

Hoa Liễu

(Phong tình)

LÂU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÁI GIANG MAI, MÒNG GÀ, TRỊ LỒ MŨI, MẠCH LƯƠN

Biến sanh đau mình, uể oải, mỏi gối trong đường tiểu, nóng nảy trong mình, Đường vật có mủ đục, nhỏ mược nẩm, nước tiểu lợn cợn, nhỏ hột nhỏ.

Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đủ nơi mà không hết kn đó phong hoặc uống rượu là trăng lại không tuyệt nọc.

Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không có kn đó phong uống rượu mà vẫn tuyệt nọc chắc chắn bảo đảm trên nhiều năm. Địa chỉ : 160 Lê Lai Saigon.

THƠ MỜI ĐẠI HỘI

Ban Quản Trị HỘI ĐẤT LÀNH (TERRE DES HOMMES VIỆT NAM).

Trân trọng Thông Báo cùng các Hội Viên ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN sẽ được triệu tập vào ngày Chúa Nhựt 31-8-1969 vào lúc 9 giờ sáng tại số : 89 Bùi Lê Vân Duyệt SAIGON.

CHƯƠNG TRÌNH NGHỊ SỰ :

1— Phúc trình của Ban Quản Trị mãn nhiệm kỳ.
2— Bầu Ban Quản Trị nhiệm kỳ 1969-1971.
3— Linh Tinh.

SAIGON, ngày 12 tháng 8 năm 1969
B.Q.T. HỘI ĐẤT LÀNH
(TERRE DES HOMMES V.N.)

Tiếp theo D trang 1

nỗ lực quân sự quan trọng sau nầy.

Dầu sao đường, như Bộ Chánh trị Hanoi cũng có đặt một số mục phiếu đặt để cho không 6 hoặc 9 hoặc 12 tháng sắp tới.

Những ngày kỷ niệm quan trọng

Trong năm 1970, Hanoi có bốn lễ sinh nhật cực kỳ quan trọng.

Ngày 3 tháng 2-1970 là lễ thọ 81 năm 40 năm ngày thành lập đảng Cộng sản Bắc Việt. Ngày 22-4 là ngày kỷ niệm 100 năm sinh nhật của Lénine người sáng lập chế độ Cộng sản Nga. Ngày 19-5 là ngày sinh nhật thọ 80 của Chủ tịch Bắc Việt Hồ chí Minh Ngày 2-9-70 là ngày lễ đọ lập thứ 25 của Bắc Việt.

Trong thế giới Cộng sản những cuộc lễ như thế có ý nghĩa tuyên truyền đặc biệt. Với Hanoi, lễ sinh nhựt Hồ chí Minh là quan trọng phải có đông nay là ngày cần nỗng bao lâu nữa.

Mới đây tờ báo «Nhân Dân» ở Bắc Việt nhắc lại sinh nhựt lần thứ 70 của HCM khi mà MTGPMN được thành lập và giai đoạn chiến đấu ở miền Nam bắt đầu.

Báo nhấn chấm đích tuyên truyền của BV đều xoay quanh các ngày lễ.

Võ nguyên Giáp định làm gì ?

Hồi đầu năm nay, Võ nguyên Giáp đã thúc nhóm với một phòng viênbáo V.Iec6 500.000 thanh niên hay nhiều hơn nữa đã tử trận Giáp đang đi tuyên nhân đến quốc khác để nâng cao tinh thần binh sĩ.

Lý luận của Giáp là Hoakỳ đang chưa và sẽ phải chương độ theo đòi hỏi của Bắc Việt.

Có thể là Giáp đang chuẩn bị cho một cuộc tấn công mới.

Hiện nay, có một điều cũng làm người ta sinh lại tình hình hồi trước Tết Mậu Thân. Hồi đó, quân Bắc Việt bỗ dồn lực trung ở các vùng chiến lược, trong đó có vùng đực thơm khu phi quân sự. Ngày nay, một lần nữa quân Bắc Việt đường như tập trung nhiều quân khác để nâng cao tinh thần binh sĩ.

Nhưng có một sự khác biệt lần nầy, là MTGP có một cái gọi là «Chánh phủ lâm thời» và Cộng quân có thể sẽ tìm cách tấn công một thị trấn nào đó để «ra mắt» chánh phủ.

Tiếp theo H trang 1

phủ trường hỏi Cộng Hòa TV. Chiều nhựt vừa rồi ngày 15-8 Đại Hanh 20 tuổi ngụ tại 218/31/79 A đường Trần quý Cáp, cậu nầy ta trú sở NDTV nghỉ kế đó một tiếng sáng nổ lên cho rằng đó là súng của anh Hạnh nên vội chạy ra ngoài thì thấy anh Hạnh nằm dưới đất máu lênh láng bèn vội cho xe đưa anh Hạnh đến bịnh viện cứu cấp. Nhưng vừa đến bịnh viện thì cậu nầy đã chết vì viên đạn xuyên từ mang tang bên nầy qua bên kia.

Theo người nhà của cậu Hạnh cho biết thì cậu Hạnh lấy khẩu súng lục của người cảnh sát tôi và chạy nhằm bắn anh Hạnh nên viên đạn xuyên vào đầu cậu Hạnh cho cậu chết. Nhưng theo sự nhận xét của cảnh sát thì không khi nào chỉ súng vô đạn lại nổ từ mang tai nầy qua mang tai bên nầy cái đạn chỉ đi từ cằm lên, hoặc ở đuôi chân mà thôi.

Dường như là cậu Hạnh có ý lấy súng của người anh để tự tử chứ không để chơi, nội vụ vẫn cảnh sát mở cuộc điều tra để tìm cho ra cái chết của cậu Hạnh.

Một thiếu nữ sinh viên năm thứ 4 cỡi xe Honda bị xe Mỹ đụng chết.

ĐÔ THÀNH.— Ke-Mỹ đụng 12 giờ trưa ngày 15-8 cô Lê Nghĩa Dân 34 tuổi ngụ tại số 215 A đường Hai bà Trưng, giữa nối trên cô nầy cỡi xe Honda chạy trên đường Hồng Thập Tự, bỗ một chiếc xe Mỹ cùng cùng một chiều đụng lên cho cô Dân té xuống đường bất tỉnh. Cô nầy bấy tiêu được chở vào bịnh viện cứu cấp nhưng vô cô Dân bị tế vô sự nên chết.

Thì bài kẻ xấu số được đem xuống nhà xác.

Xe sụp con Đội đẻ chết thợ máy.

ĐÔ THÀNH.— Sáng ngày 14-8 anh Phạm Minh Đức thợ máy ngụ tại Đường Trần nhân Tôn. Có lành chiếc xe Vận tải mang số EB 3900 vẻ trước nhà anh để sửa. Trong khi đang con đội để đặt chiếc xe lên, cho cậu thợ máy tên Nguyễn văn Hoa 16 tuổi chưa dưới lưới xe để sửa thì rớt xe con đè 1 bị sụp xe bị xuống để cậu Hoa bị thảm. Sau khi tai nạn xảy ra liền có nhân viên cảnh sát đến điều tra bắt sau Được vô bắt điều tra và thì thấy của cậu Hoa được gửi vào nhà xác.

Tự xưng an ninh. Xét giấy tờ và đoạt luôn cản cước

ĐÔ THÀNH.— Hồi 7 giờ ấy ngày 14-8 cô Hà Thị Cúi 16 tuổi làm công ngụ tại đường Đề Thượng có việc đi qua góc đường Tổng đốc Phương và Khổng Tử gặp một thanh niên mặc thường phục, tự xưng là nhân viên an ninh xét giấy tờ của cô Cúi. Khi cô nầy lấy cản cước ra đưa cho thanh niên nầy thì y đoạt luôn thẻ cản cước và bảo cô Cúi trưa ngày 15-8 đến Tỷ Bưu điện Chuồn rồi y tức cảm cước lại cho, nhưng cô Cúi biết rằng đến nơi muốn đoạt cản cước của cô và gọi cô như vậy cho lắm sao y trả lại.

Hiện cô Cúi đã có bớt rồi nhà chức trách mở cuộc điều tra.

Nổ súng để bắt 1 thiếu niên bỏ chạy

ĐÔ THÀNH.— Lúc 5g20 phút chiều 14-8 đồng bào qua lại trên góc đường Phùng Hưng và Nguyễn Trãi nghe nhiều tiếng súng Carbine nổ vang. Hỏi cho nhiều người lo sợ không biết vụ gì đã xảy ra. Nhưng sau đó người ta bắt thám thì được biết gió nói trên cảnh sát đã chiếu xét gì y rồi người đi đường tại góc đường Phùng Hưng và Nguyễn Trãi thấy 1 thiếu niên đi qua chậu lại xét giấy tờ thiếu niên tự sợ bỏ chạy nên Cảnh sát Đô chiến nổ súng và bắt được thiếu niên nầy tên Trương tục Cân 17t ngụ tại đường Cao Tế.

Rất may là nhiều tiếng súng nổ không có ai bị thương.

Xét xe Taxi bắt gặp xác chết

ĐÔ THÀNH.— Hồi 7 giờ 30 phút sáng 14-8 nhân viên cảnh sát gác trên đường Lực Tỉnh có đón xét một chiếc xe Taxi mang số EC 9332 do tài sở Phạm văn Minh lái gặp trên xe có đem xác chết. Thì là tài sở và người khách xe là Trần thị Dương 46 tuổi ở Long An bị đem về điều tra cho biết chiếc xe nầy chở xác chết đi đâu.

Theo lời của bà Dương cho biết chết trên xe tên là Ng. văn Thế 23 tuổi ngụ tại Bình phong Thạnh (Long An) là chàu của bà Dương bị cảm nặng bà chở lên bịnh viện Saint Paul để điều trị. Chiều ngày 13-8, nhưng lúc 4 giờ sáng 14 anh Thế chết, bà Dương thuê xe Taxi chở về Long An để chôn cất.

Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra và thì thế của anh Thế được gửi qua tại nhà xác Chí Hòa chờ bác sĩ khám nghiệm.

Tiếp theo R trang 1

quốc tế để tống khứ họ trở lại BV giữa lúc hàng trăm dân chúng Lào mang biểu ngữ giận dữ hô hét đòi đuổi CS Bắc Việt về nước.

Viên đại tá phụ trách dân sinh giải điệp nầy ra máy bay đã nói với báo chí rằng lẽ ra phải xử tử bọn người này ở Lào là 1 quốc gia biểu hiệu nên chỉ muốn trục xuất bọ mà thôi.

Điệp viên thứ sáu của BV là viên đã nhị thanh vụ Tòa Đại Sứ BV ở Vạn Tượng đã được thả khỏi tù hồm thứ 4 vừa rồi.

Lại bay trở lại

Tin AFP loan báo từ Vạn Tượng cho biết : Chiếc máy bay chở phái đoàn Ai Lao đã đưa năm người Bắc-việt bị tố cáo làm gián điệp ở Vạn-Tượng lên một phi cơ của Ủy ban Quốc tế để nhìn chấp bọ về Hanoi.

Nhưng mặt gió thổi bọ về Hanoi, cảnh phi cơ lại phải bay trở về. Vì Hồng-Kông và Saigon đã xướng phi trường Hanoi nên đã quyết BV viện cớ vì thời tiết xấu.

Năm người Bắc Việt tới trên phi cơ xuống lần đầu tiên chính Ai Lao đưa lenxe Jeep chở đến một nơi, không ai được biết.

HÀM THỤ VÂN HẢO

192, Le Lai, Hợp thư 808 SG

Khai giảng 15-8-1969

Lớp chữ Nho V.N.V.H.

Miễn phí

Nhân Việt-Nam Văn-Hiến sẽ tổ chức một lớp chữ Nho miễn phí theo phương pháp mới, chỉ sau một giờ hướng dẫn người học đã tự viết được chữ Nho và tự đọc được sách chữ Nho.

Học bào ngày Chủ Nhựt từ 15 giờ đến 18 giờ. Ghi tên nhập học chiều ngày 17-8-69 tại 55 Cao Thắng Saigon.

Lớp Hàm-Thụ : thư số TK 3711 Nguyễn cảnh Chân Saigon (cả kiểm tra trả lời).

Tiếp theo Đ trang 1

15-8 một phi cơ loại U-10 đã phát số sau khi chạm phải đầy điện trong khi chiếc Por-oac sáu Cảnh Sát và An ninh điều tra đã trực tiếp thả phóng Biên Hòa.

Chiếc phi cơ nói trên đã rơi trúng một nơi bãi đất sự vắng tăm thương vong số người như trên.

Ngoài ra, phi công của chiếc phi cơ nầy đã tử thương và chiếc phi cơ bị tiêu hủy.

Tiếp theo J trang 1

«Chiếc đợt Mua Thu quân lực Mỹ đã lên thái 7 phi cơ và 23 trực thăng.

Hai phi cơ và 13 trực thăng trong số bị bị cao xạ địch bắn rớt. 5 phi cơ và 10 trực thăng khác bị hỏng vì cố kỹ thuật và những cuộc phản kích của địch.

56 thăng kể này là chuộc vẫn tuần lễ từ 6 đến 13-8. Tổng số phi cơ bị mất là thứ tư khối của chiến tranh VN tới giờ lên tới 5.719 chiếc trong số kỷ số 2911 trực thăng.

Mỹ mong Pháp đừng gây trở lực

Cuộc du thuyết của ông Kissinger ở Balê tới ra năng Tổng thống Nixon không muốn thấy hiện giả thuyết « chiến tranh đến cực độ » — song ô. Nixon đang chuẩn bị để luận Mỹ để đương đầu với « cuộc thương thuyết lâu dài và khó khăn ». Ông mong rằng chính phủ Pháp đừng gây cho Mỹ những trở lực làm bối rối cố gắng của Mỹ để vẫn đi Việt Nam.

(L EXPRESS 11-17 Aout 1969)

Tiếp theo N trang 1

thì tu luận về việc cải tổ chính phủ.

Cuộc họp kéo dài từ 10 giờ sáng đến 4 giờ chiều vẫn chưa kết thúc. Kể từ 12 giờ, Thủ tướng Trần văn Hương đã đến tham dự bữa tiệc và 1 tiếng đồng hồ sau đó Phó Tổng Thống Nguyễn cao Kỳ cũng có mặt.

Phát ngôn viên trong cuộc họp bế chiều hôm nay nói rằng ông không biết việc tổ ấn tụ nói trên có gặp Tổng Thống hay không nhưng xác nhận Tổng Thống và thủ tướng có hội kiến lúc 12 giờ.

Cộng Quân pháo kích thị xã Trúc Giang

Cộng quân sáng 16-8 đã pháo kích 4 quả đạn vào thị xã Trúc Giang (Kiến Hoà) nhưng ch ng gây tổn thất nào.

Mặt khác, Cộng quân bắt giờ 50 sáng thứ bảy đã pháo kích 40 quả vào số 82 và của Đại Đội Sở do lực lượng Địa Phương Quân trú đóng tại một cây số Bắc Cái Bè, (Định Tường) gây tổn thất nhẹ.

TƯ THỤC MẠNH MẪU

96 Lý Trần Quản Tân Định — Saigon
(chợ Tân Định quanh lại)

Tổng Khai Giảng 1-9-69

*Các Lớp : Từ mẫu giáo đến lớn nhất, Maternelle đến 7ème có lớp sổ lòng